

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ

ANUL VIII

351

MIERCURI
14 FEBRUARIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

REPETIȚIE PENTRU MECIUL CU LEEDS

Emil Dumitriu (la balon) îl lansează pe Neagu, plecat bolid spre poarta apărată de Suciu. Vor relansa cei doi înaintași centrali (autori, fiecare, ai cîte unui gol în „amicalul” cu Sportul studențesc) atacul Rapidului în noul sezon care se apropie ?

Foto : S. BAKCI

25 DE ZILE PÎNĂ LA RELUAREA DIVIZIEI A!
REPORTAJE DE LA PREGĂTIRILE ECHIELOR
STEUA, SPORT CLUB, U.T.A. ȘI C.S.M. REȘITA

LA
„INTERVIU
SĂPTĂMINII”

**Kader
FIROUD,**
ANTRENORUL
ECHIEI NÎMES

ASTĂ SEARĂ, LA BARCELONA. UN NOU TEST:
LOTUL REPREZENTATIV A
— ESPANOL
REPORTAJ DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

Kader Firoud, antrenorul lui Olympique Nîmes, este un interlocutor perfect. Plin de temperament, popularul antrenor algerian este dublat de o amabilitate tipică galică, fiind realmente la dispoziția gazetarului. Iată de ce, că mărturisesc, această convorbire cu părintele „crocodililor” din Nîmes a fost o reală plăcere pentru semnatarul acestor rânduri.

Kader Firoud este, la ora actuală, antrenorul cel mai en vogue din Franța. Personalitatea lui puternică a imprimat un stil de joc plin de temperament echipei sale. În Franța se spune că Nîmes joacă din pulsul lui Firoud, care zvoneste în decursul celor 90 de minute, luând uneori ritmuri paroxistice. Nu puținii sunt aceia care susțin că Firoud la cîrma echipei naționale a Franței este marea încercare pe care trebuie să o realizeze fotbalul galic. Și, judecînd după faptul că Firoud este un adevărat mobilizator de energii, după tenebrosul Guérin și după clasicizantul Boulogne, trebuie să recunoaștem că această idee este mult mai mult decît o fantezie a suporterilor din sudul Franței.

„IMI PLACE ENORM JUCĂTORUL CARE ÎȘI ASUMĂ RISCURILE LUPTEI”

- JOCUL UNEI ECHIBE SE CONSTRUIEȘTE ÎN FUNCȚIE DE CALITĂȚILE JUCĂTORILOR
- EXISTĂ O SINGURĂ TEHNICĂ: CEA ÎN MIȘCARE
- MAREA ARTĂ A ANTRENORULUI ESTE ACEEA DE A ELIMINA MOTIVELE DE RACEALĂ DINTRE JUCĂTORI
- DISCIPLINA SE OPREȘTE ACOLO UNDE ÎNCEPE INVENȚIA
- FĂRĂ JUCĂTORI CA DOBRIN FOTBALUL SE DEZUMANIZEAZĂ
- ECHIPA ROMÂNĂ DIN MEXIC A FOST MULT MAI BUNĂ
- NÎMES NU E DE CONCEPUT FĂRĂ PIRCĂLAB
- DE LA CONDIȚIA ATLETICĂ LA CEA MORALĂ

— Vă rog să-mi vorbiți despre... fotbal, domnule Firoud...

— Nimic mai simplu. Pentru mine, fotbalul este o obsesie. În fiecare zi și în fiecare noapte răsucesc toate ideile care-mi trec prin cap. În cele din urmă, reușesc să stabilesc niște legi. Legi, bineînțeles, valabile în primul rînd pentru mine. Iar dacă ele trezesc ecou și în rîndul... ziaristilor, cu atât mai bine; asta înseamnă că nu rămîn doar în sertărașele creierului meu. Iată de pildă câteva din concluziile mele... concluzii la care am ajuns după o viață de om. În primul rînd, aș vrea să spun că TEMPERAMENTUL ANTRENORULUI FIROUD NU CONCEPE SĂ ORGANIZEZE JOCUL ECHIBELOR SALE DUPĂ IDEI PRECONCEPTE. Credeți-mă, singura premisă de la care pornește este aceea că JOCUL UNEI ECHIBE DEPENDĂ ÎN PRIMUL RÎND DE CALITĂȚILE JUCĂTORILOR.

O altă idee: NU MĂ INTERESEAZĂ SUB NICI O FORMĂ TEHNICĂ PURĂ, TEHNICA DE KINOGRAMĂ, SINGURĂ TEHNICĂ VALABILĂ ESTE TEHNICA ÎN MIȘCARE. Cealaltă e bună pentru bassoreliefurile pe care le vom lăsa urmașilor noștri, peste 2.000 de ani.

În al treilea rînd, aș vrea să spun că NU MĂ INTERESEAZĂ FIZICUL JUCĂTORULUI, CI CONDIȚIA LUI ATLETICĂ, adică măsura în care acest fizic de pitic sau de uriaș poate face față marilor solicitări ale fotbalului modern.

În al patrulea rînd: NU MĂ INTERESEAZĂ ANTRENAMENTUL PLANIFICAT. SÎNT EXCLUSIV PENTRU ANTRENAMENTUL ADAPTAT. Un antrenament planificat îți permite să nu mai gîndești în perioada dintre planificare și aplicare. Un antrenament adaptat este o obsesie permanentă, care se supune la tot pasul corecțiilor vieții. Eu nu lucrez după planuri. În fotbal, planurile sînt niște petece de hîrtie. Prefer să lucrez cu materialul uman, care este atît de suplu încît nu poate fi cuprins în niște dogme de cele mai multe ori rigide.

În sfîrșit, munca antrenorului...

— Mă interesează foarte mult părerea voastră despre munca antrenorului.

— Marea artă a antrenorului este aceea de a elimina discuțiile și mai ales motivele de răceală dintre jucători. Fără îndoială, asta este o muncă de Sisif, dar ce altceva este munca noastră de antrenor? Pentru a-și aduce la îndeplinire misiunea, un antrenor trebuie să fie, în mod obligatoriu, dur și drept. Dur și drept în egală măsură. După părerea mea, un antrenor care nu-și supra-veghează la modul draconic echipa — mijloacele pot fi cele mai diverse, și chiar cele mai discrete — poate să se considere pierdut.

Problema nr. 1 a fotbalului, astăzi, mai mult ca oricînd, este încrederea antrenorului în

echipa pe care o conduce. Din această încredere izvorăște un uriaș curent de energie, hotărîtor în cazurile limită.

— Care sînt jucătorii dv. preferați?

— Vă așteptați la un singur răspuns. Veți spune că un antrenor ca Firoud este îndrăgostit fatalmente de jucătorii disciplinați. Dați-mi voie să tac o mică paranteză. Îmi plac jucătorii disciplinați în sensul general al cuvîntului. Dar, DACĂ UN JUCĂTOR ESTE PREGĂTIT ÎN JOC, ÎN TEREN, EL ÎNCETEază SĂ MAI INVENTEZE. FOTBALUL NU SE POATE JUCA FĂRĂ INVENȚIE. Disciplina se oprește acolo unde începe invenția. Îmi place enorm jucătorul care își asumă mereu riscuri și caută să stimuleze prin

FIROUD ALĂTURI DE PIRCĂLAB

orice mijloace un asemenea jucător.

— Ce înțelegeți prin risc?

— Bine venită întrebarea. A lua un risc în apărare este de-a dreptul caraghios, penibil și periculos. A-ți asuma un risc la mijlocul terenului e un lucru facil, de luat în seamă. Dar, a-ți asuma un risc în fața, la intrarea în careul advers, asta e cu totul altceva. Acolo se dă proba valorică a adevăratului fotbalist.

— Vă plac, deci, luptătorii...

— Să nu absolutizăm. O echipă are nevoie de un jucător ca Dobrin. Nu are nevoie de mai mulți dobrini. Unul singur, însă, este necesar, și nu atît din rațiuni de aritmetică a fotbalului. Nu. Acel jucător deosebit este necesar, deoarece aduce o frumoasă pată de culoare, fără de care fotbalul se dezumanizează. În legătură cu aceasta, aș spune că jucătorii nu trebuie supuși unor directive dinainte stabilite. Fiecare trebuie să-și joace rolul care i se potrivește cel mai bine. Iar arta antrenorului e aceea de a ști să îndrume și să dezvolte posibilitatea de a juca foarte bine aceste roluri speciale. Procedînd astfel, antrenorul ajunge să-și îndeplinească principala datorie, adică aceea de a-l ajuta pe jucător să se autodepășească.

— Ce părere aveți despre selecționata română?

— N-am fost entuziasmat de echipa română, despre care aveam, în urma campionatului mondial din Mexic, o cu totul altă idee. Eu înțeleg că echipa e la început de drum și la început de sezon. Susțin însă că erorile numeroase din apărare nu sînt admisibile, chiar în actualele circumstanțe. Am impresia — e o simplă impresie! — că echipa dv. n-a putut face față ritmului impus de echipa mea, mai ales la început. Erorile de finalizare le consider un lucru normal în actuala fază a pregătirilor.

— Ce jucători v-au reținut atenția?

— Să încep cu Dobrin, pe care-l cunosc încă de la Pitești, cînd eram antrenor la Toulouse. Trebuie să spun că Dobrin îmi place mult, dar un jucător de fotbal modern trebuie să raționeze cu la șah, adică să gîndească și fazele următoare. N-am prea constatat la jucătorii dv. acest mod de a gîndi și mișcările următoare. N-am observat acest lucru nici la jucătorii de valoare ca Dumitru sau Dinu. Revenind la Dobrin, aș spune că tehnica lui savantă necesită un oarecare timp de elaborare, și acest lucru îi permite și adversarului să gîndească în voie, ceea ce este inadmisibil... Mi-a plăcut setea de atac a fundasului Sătmăreanu, dar, din păcate, el se oprește în marginea careului advers, unde nu mai știe ce să facă. Faptul mă surprinde, deoarece un fundas ajuns într-o asemenea situație are două soluții mari și late: ori marchează gol, ori sutează peste bară, astfel încît replierea să fie perfect posibilă. În sfîrșit, în legătură cu mult discutatul Răducanu, vreau să spun că este un jucător foarte valoros.

— Ce-mi puteți spune despre Pircălab și Voinea?

— Il regret foarte mult pe Voinea. Lipsa lui se resimte mult în echipa mea. În ceea ce-l privește pe Pircălab, astăzi, la Nîmes, nu există cineva, inclusiv Firoud, care să conceapă Olympique-ul fără Pircălab, adică fără omul care dă culoare echipei.

— Vă rog să-mi spuneți câteva cuvinte de încheiere...

— Cu multă plăcere. Pentru mine, hai să fiu schematic: fotbalul are cinci legi. Prima este CONDIȚIA ATLETICĂ A JUCĂTORULUI. A doua prezintă CONDIȚIA MORALĂ, adaptată la cerințele fotbalului athletic, adică o condiție morală din care izvorăsc cu necesitate toate renunțările în slujba fotbalului total. A treia este, repet, NECESITATEA TEHNICII ÎN MIȘCARE. O tehnică statică nu mă interesează sub nici o formă, pentru că nu are nici un fel de utilitate. A patra se referă la CAPACITATEA DE ADAPTARE A JUCĂTORULUI LA DINAMICA COLECTIVĂ A JOCULUI. În sfîrșit, a cincea, dar nu ultima, este NECESITATEA UNEI TEHNICI VARIATE, CARE SĂ CORESPUNDĂ PERFECT CELOR DOUĂ MOMENTE ALE JOCULUI — momentul atacului și cel al apărării. Jucătorii care au o preferință pentru unul din aceste două momente, sacrificîndu-l pe celălalt, sînt ca pianistii începători care cîntă numai cu dreapta sau, mai bine zis, care lasă impresia că știu să cînte. Asta-i tot.

— Mulțumesc, monsieur Firoud.

— Nu aveți pentru ce. Vă urez succes. Succesul de care avem nevoie noi toți, cei care ne-am consacrat viața fotbalului...

Radu URZICEANU

Nîmes, 9 februarie 1973

PRIM PLAN

CAVAI

Plină de peripeții această „viață sportivă” a tînărului portar dinamovist Iosif Cavai.

Născut prin părțile Timișoarei, în (pe atunci) raionul Deta, Cavai a atras pentru prima oară privirea antrenorului Gheorghe Ola, care ar fi vrut să-l ia în lotul de juniori. Dar, o primă neșansă din șirul cam lung al lui Cavai și-a spus cuvîntul: era născut la 1 ianuarie. Dacă ar fi apărut pe lume cu o zi mai în urmă, el ar fi cîștigat un an și... un loc în echipa națională de juniori.

După acest prim insucces, zările încep să se limpezească. Talentatul (dar nu prea spectaculosul) portar al Electromotorului e transferat la Dinamo.

Aici, la Dinamo, încep speranțele. Ele se prelungec, însă, cam mult. Cavai reușește să prindă echipa cu destulă dificultate, din mîrînimia acestui „crai de Curtea veche” care se numește Narcis Coman. Iosif Cavai debutează contra Bacăului, la Moinești (terenul din Bacău era suspendat) și primește trei goluri. În asemenea situație, chiar dacă rezultatul final e 3-3, reflectorul cel rău cade de cele mai multe ori pe profilul portarului.

Din acest moment, Cavai intră treptat în rolul „ofiterului de rezervă” care-î trece în revistă pe portarii activi. Ascensiunea lui este oprită, în primul rînd, de un nume sonor: Mircea Constantinescu. Există, de fiecare dată, câteva voci care fac apel la Cavai, dar lucrurile nu se îndreaptă. După un scurt timp, Cavai e din nou la dispoziția unui nume sonor. Astfel, el

ajunge rezerva lui Andrei. În sfîrșit, Iosif Cavai este supus, din nou, unei alte concurențe neașteptate. Rămureanu.

Iosif Cavai rămîne un portar de talent. Meandrele evoluției lui fotbalistice s-au putut opri dezvoltarea acestui tînăr cu profil de Mickey Rooney.

Recent, antrenorul Cornel Drăgușin, iritat probabil și el de infinita serie de neșanse a lui Cavai, l-a chemat la lotul de tineret. Iosif Cavai are, în sfîrșit, posibilitatea unei reale afirmări.

Acum cîteva zile am stat de vorbă cu antrenorul N. Dumitrescu III de la U.T.A.

Era în perioada în care Kun plecase, fără aviz, la Oradea. Cineva a spus că înaintașul arăden ar vrea să joace la Dinamo. N. Dumitrescu III a răspuns prompt: „NU CRED CĂ ASTA ESTE INTENȚIA LUI KUN. DAR, CHIAR DACĂ AR FI AȘA, EXISTĂ SOLUȚII. DACĂ DINAMO NI-L DĂ PE CAVAI, PLUS ÎNCĂ UN JUCĂTOR, FIE EL ȘI DE CATEGORIA A III-a, TOTUL E ÎN REGULĂ”. Iată încă o piesă favorabilă la „dosarul” lui Iosif Cavai, talentatul (dar nu prea norocosul) portar dinamovist...

Ioan CHIRILA

ÎN PAS CU ȚARA!

Spiritul novator, inițiativa creatoare, angajarea fermă, deliberată, pe frontul muncii, dorința permanentă de autodepășire, năzuința spre mai mult, și mai sus caracterizează realitatea cotidiană în toate domeniile de activitate materială și spirituală a poporului nostru. Zi de zi sintem martori și părtași ai puternicului avânt cu care întreaga noastră clasă muncitoare abordează sarcinile de mare complexitate ce le ridică permanent opera istorică ce o făurește neabătută, sub conducerea și îndrumarea partidului, națiunea română: FAURIREA SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE.

1973 a început sub acest semn, definindu-se ca un an hotărâtor pentru îndeplinirea Cincinalului înainte de termen, țel major, de o imensă însemnătate, pentru progresul general al țării, pentru abordarea de pe trepte superioare a marilor obiective ale viitorului, menite să poarte România în rândul țărilor înaintate, cu un grad ridicat de civilizație și bunăstare.

„Dacă vom realiza în bune condiții tot ce ne-am propus pentru 1973, arată tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Plenara din noiembrie, vom avea siguranța deplină că prevederile de plan pentru ceilalți ani ai Cincinalului vor fi realizate cu succes”.

În acest context general se înscrie, de bună seamă, și mișcarea sportivă, chemată să țină pasul cu progresul general al societății noastre, să joace un rol tot mai însemnat în formarea multilaterală a cetățenilor patriei, pentru ridicarea robusteții fizice a populației și perfecționarea trăsăturilor ei morale.

Fără îndoială, activitatea de educație fizică și sport, condusă și îndrumată de partid, a înregistrat progrese considerabile, iar trecerea amplă în revistă a marilor succese ale orfîndurii noastre, prilejuită anul trecut de aniversarea unui sfert de veac de la proclamarea Republicii, le-a scos cu prisosință în evidență. Dar, spiritul de exigență pe care partidul nostru, în frunte cu secrete-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

tarul său general, îl promovează în toate domeniile de activitate, obligațiile sportive pe care le ridică neîncetat construcția socialistă, anvergura obiectivelor pe care ni le-am propus, presupune — în primul rând — ieșirea hotărâtă din tiparele vechi, scrutarea lucidă și curajoasă a viitorului, utilizarea cu maximum de eficiență a posibilităților materiale existente.

La începutul acestei săptămîni, Consiliul județean pentru educație fizică și sport Constanța și clubul sportiv Rapid București, au adresat organizațiilor similare din întreaga țară o chemare la întrecere pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor pe anul 1973.

Întrecerea pe care o socotim începută (avînd convingerea că toți cei vizați vor răspunde cu entuziasm la ea), abordează domeniile principale, de bază, ale mișcării sportive. Presa de specialitate a publicat integral textul chemărilor la întrecere. El face, desigur, acum obiectul studiului consiliilor județene și cluburilor sportive, prilej excelent de analiză a activității depuse, de evaluare a posibilităților existente, a resurselor nefolosite încă.

Se preconizează, înainte de toate, lărgirea considerabilă a sferei de cuprindere a maselor în practicarea exercițiului fizic, dezvoltarea bazei materiale a acestei activități, prin mobilizarea largă a cetățenilor și a tineretului, mai cu seamă, în activități de muncă patriotică, sporirea contribuției fiecărui județ, a fiecărui club la creșterea valorică a performanțelor sportive pe plan național și internațional. O atenție deosebită se acordă activităților de educație și propagandă. Organele și organizațiile sportive își asumă în această direcție noi responsabilități, propunîndu-și un rol mai mare și mai eficient în acțiunea de răspîndire a ideii de exercițiu fizic și de utilizare a pîrghiilor puternice pe care le deține sportul pentru creșterea unor tineri cu o înaltă conștiință socialistă.

Iată-ne, așadar, în fața unei acțiuni ample și importante menite să dea noi impulsuri activității de educație fizică și sport, s-o ridice la cote valorice superioare, așa cum recomandă documentele de partid, așa cum reclama realitatea. Fără îndoială că toate consiliile județene, toate cluburile, întregul activ salariat și voluntar al mișcării noastre de educație fizică și sport, marea masă a sportivilor nu-și vor precupeți eforturile pentru a da viață acestei frumoase întreceri și a o transforma într-un motor puternic al progresului!

CARNETUL SCRITORULUI EUGEN BARBU

GHIOCEI

A iesit lumea din birloguri la cîmp, înfometată de fotbal...

5000 de suflete numai în Giulești, bașca ce-a mai fost pe Ghencea și pe Dinamo, că, de, concurența e concurență și la amicale.

În Giulești, cică Niki Dumitriu a dat un gol ca în vremuri bune: două fente: una pe dreapta, alta pe stînga, Suciu căuta Nordul și Nordul era la mijloc. Puia Ionescu în amintirea marelui lor tandem a intrat în teren și l-a îmbrățișat pe fostul partener, Neagu depunînd și el un sărut de recunoștință pe obrazul maestrului. Sînt gesturi frumoase care fac bine chiar după un gol frumos, iată de ce îl consemnăm...

Pe Dinamo ca și în Ghencea s-a jucat pe gheață, Realul curățise terenul din timp și giuleștenii au mai simțit sub bocanci o gură de iarbă, că se apropie 7 martie și chestia cu gazonul englezesc nu este numai o poveste cu Scufița Roșie... Așadar, ce rezultat din meciul de pe Ștefan cel Mare? Echipa gazdă cam improvizată în care mai ales marele nedreptățit, Radu Nunweiler arată o

RELAȚIA JUCĂTOR-CLUB DETERIORATĂ DE PRACTICI RESPINSE DE ETICA SPORTIVĂ

Ne propunem, în rîndurile de față, o succintă prezentare a unor „cazuri”, ce le-am putea consemna la rubrica „faptului divers” (dacă am putea-o intitula astfel) din fotbalul nostru.

Cazul nr. 1 este acela al jucătorului MĂRCULESCU de la C.F.R., Pașcani, relatat în coloanele ziarului „Sportul”. Se știe, el a fost ademenit cu promisiuni atrăgătoare de un reprezentant „autorizat” al clubului Farul. Asta după ce, în prealabil, propunerea de a i se acorda deslegarea, înainte de încheierea acestui campionat, fusese respinsă de conducerea formației divizionare B.

Mărculescu — inițial cu bune intenții față de asociația care l-a format ca sportiv și cetățean — a dispărut totuși de aproape o lună din Pașcani, ispitit de perspectiva transferului și așteaptă probabil ascuns pe undeva (după unii chiar la Constanța) o rezolvare a situației, care în mod normal nu poate fi alta decît aceea a revenirii la echipa sa, mai înainte de a fi prea târziu. Adică mai înainte de a fi sancționat cu o suspendare exemplară.

Cazul nr. 2: NEGOCESCU de la Gloria Buzău. Ceva mai alambicat decît primul, dar în esență foarte asemănător acestuia. Și Negoescu a părăsit echipa și tot cu destinația litoralului. La fel ca și în cazul lui Mărculescu (metoda pare să fie bine studiată) s-a încercat o înțelegere cu „Buzăul”, pentru acordarea deslegării. Gloria n-a consimțit însă. Și-atunci cei de la Farul au schimbat tactica, trecînd la un atac „prin învăluire”. Ei au obținut astfel o dezlegare din partea Petrolului (?), echipă căruia buzoienii îl cedaseră pe Negoescu în vara anului 1972, în cadrul unui schimb de jucători. Cum însă Negoescu nu acceptase atunci transferul la Ploiești și a revenit ulterior la Gloria, unde a jucat de altfel tot turul campionatului, rezultă că de fapt Petrolul s-a prevalat, în relațiile sale cu Farul, de un drept pe care în realitate nu-l mai avea. Acum Negoescu se găsește la Constanța, participă la pregătirile Farului și este în așteptarea unui transfer care, numai eludînd regulamentul, s-ar putea realiza.

Cazul nr. 3 este un talentat junior, STOICA de la Politehnica Galați, elev în clasa a XI-a și component al lotului UEFA. Cu cîteva săptămîni în urmă un emisar cu impunități depline, venit (evident tot dinspre malul mării) la Galați, a încercat să-l atragă pe tînărul jucător, cu promisiuni dintre cele mai tentante în „apele Diviziei A”. Stoița însă — mai lucid și mai cinstit în intențiile sale decît Mărculescu și Negoescu — a respins momeala. Situație în care „solul Mării Negre”, simțînd că a dat greș, a făcut calea întoarsă, renunțînd se pare la periculosul joc de-a racolajul. Deocamdată...

În sfîrșit, cazul nr. 4: DUDU GEORGESCU de la Progresul București. Plecat, la sfîrșitul primei părți a campionatului spre... vestul țării, el s-a oprit, așa ca din întâmplare,

la Reșița. Aici, C.S.M. s-a oferit, ca și cînd n-ar fi știut sau n-a vrut să știe — că Dudu Georgescu nu are dezlegare — să-i asigure jucătorului bucurăsean toate condițiile unei viitoare evoluții în rîndurile formației reșițene. Și Dudu Georgescu se pregătește cu C.S.M. Reșița, participă la jocurile amicale ale acestei echipe și a plecat chiar cu ea în turneu peste hotare. În pofida faptului că este bun legitimat pentru Progresul, că nu a depus nici o cerere oficială de transfer și că este pasibil, regulamentar, de o suspendare.

Iată, așadar, patru cazuri, patru exemple în care numitorul comun este, într-o formă mai mult sau mai puțin deghizată, urful obicei rămas încă în practica unor cluburi, racolajul.

Este foarte adevărat că Divizia B trebuie să constituie o importantă sursă de aprovizionare cu jucători pentru prima divizie și că unele echipe ca Farul sau C.S.M. Reșița, de exemplu — aflate în prezent în mare impas competițional — sînt obligate a căuta soluții salvatoare și pe calea îmbunătățirii lotului. Dar nu-i mai puțin adevărat că și colective mai mici, ca C.F.R. Pașcani sau Politehnica Galați, au dreptul să trăiască și că sursele divizionare B — cum ar fi de pildă Progresul, nu trebuie adusă în pragul lichidării.

În această situație considerăm că, în rezolvarea unor astfel de probleme,

me, să nu se facă uz de mijloace și practici care frizează etica sportivă. Să nu se recurgă la metode care subminează disciplina și răspunderea jucătorilor, în cadrul relațiilor cu echipa și în raport cu obligațiile ce decurg din activitatea de performanță. Racolajul, goana după produsul muncii altora și modul de acțiune după poziția celui mai tare și a concurenței necioale, nu aduc nici un serviciu fotbalului nostru. Dimpotrivă!

De aceea ni se pare utilă a preciza că în rezolvarea oricăror probleme, care creează la un moment dat litigii între cluburi, mai ales pe seama transferurilor de jucători — este bine a se pleca de la ideea înțelegerii, a spiritului de echitate, de respect și avantaj reciproc. Aceasta în primul rînd pentru că o astfel de idee este mai rezonabilă, mai eficientă și pentru că în jurul ei se consolidează niște raporturi normale, principale și sănătoase, care obligă și pe jucător, la rîndul său, să-și respecte integral îndatoririle ce-i revin față de colectiv, față de fotbal în general.

Reamintim toate aceste lucruri acum, în special pentru toți cei care au cam abandonat calea înțelegerii și înțelegerii echitabile și cărora le place uneori să facă altora, exact ceea ce nu le place să li se întîmple lor.

Mihai IONESCU

ACTUALITĂȚI

LEEDS PE... 500 M... La meciul din campionatul Angliei Leicester-Leeds United a asistat, alături de antrenorul Rapidului Bazil Marian, și antrenorul federal I. Voica. Acesta a înregistrat pe 500 m. de peliculă circa 50—60 de minute de joc. Firește că în obiective au stat principalele aspecte din jocul, în atac și apărare, al echipei Leeds, viitorul adversar al Rapidului în Cupa cupelor. Joi, filmul va fi gata, iar vineri și sîmbătă va fi prezentat jucătorilor giuleștenilor. Va fi un bun prilej de cunoaștere a unui adversar redutabil, despre care I. Voica ne-a spus: „Este o echipă matură, cu mulți internaționali, care depune efort cu mare ușurință, acționează în general în ritm constant, cu accent pe ofensivă, la care participă — după mine exagerat — cu 3 din cei patru fundași. Leicester a adoptat o tactică potrivită: și-a asigurat protecția porții, anihilînd prin marcaj strict punctele forte ale atacului advers, și a replicat cu contraatacuri fulgerătoare cu care a depășit replicarea rapidă a celor de la Leeds”.

PRIMUL ADVERSAR LA VIAREGGIO: MILAN. Lotul de tineret sub 21 de ani, care va participa la turneul de la Viareggio sub numele de Steaua, a fost repartizat în aceeași grupă cu A.C. Milan, Bayern München și Lanerossi. Primul meci va avea loc la 24 februarie la Spezia în compania lui Milan, Bayern jucînd în aceeași zi cu Lanerossi. Lotul de tineret cuprinde pe: Ion Gabriel și Costăș-Oanuș, Purima, Unchiș, Porați, Ciocirlan și Iovănescu-Vișan, Ion Ion și Mureșan-Anghel, Rădulescu, Szabados, Amarandei și Batacliu.

FILME LA DISPOZIȚIA ECHIPELOR. Sectorul metodic F.R.F. va trimite zilele acestea echipelor C.F.R. Cluj și Jiul filmele realizate la meciurile din toamnă C.F.R.—Dinamo și Rapid—Jiul pentru a fi vizionate și discutate de antrenori împreună cu jucătorii. Prilej de subliniere a realizărilor și erorilor din joc. Salutară inițiativa federației și o dorim permanentizată.

deosebită vervă de joc pentru a-l face pe Valentin mai doritor de fosta logodnică a lui Angelo, a cîștigat economicos. Am citit interviul din „Informația” dat de către dinamovist și mi-a plăcut lipsa de rachiună față de noul antrenor. Spune jucătorul: „E foarte bine ce-a făcut Valentin, dacă el vrea să experimenteze, nu are decît. Poate experimenta și fără mine”. E frumos, e nobil. Nici dincolo, pe Giulești nu lipseau „indirectele” Neagu e pus pe fapte mari, dă goluri, după goluri, doar doar și-o aduce cineva aminte și de el. Poate că tocmai ambiția aceasta este lucrul cel mai pozitiv care se naște în aceste zile cînd pe meleaguri străine se caută o formulă pentru națională.

Steaua după turneul cam slăbuț din punct de vedere al punctelor marcate (ah, înaintarea, această problemă generală la noi!) și înaintea unui alt turneu în Iran, a dat cîinci boabe Electronicilor Obor. Dacă asta îi consolidează pe militarii după acel 0—3 de peste hotare, totul este bine. Doar fotbalul e un joc...

În sfîrșit tricolorii... Tricolorii nu au arătat mare lucru la Nîmes. Poate era și firesc undeva. Ceva condiție fizică dobîndită la club, dar mai nimic sub raportul congruenței. Din cite am înțeles, acolo au plăcut tehnica rafinată a lui Dobrin, cunoscuta tenacitate și violență în joc a lui Dinu și... Răducanu...

Dar restul? Corresponsențele sînt destul de vagi. Din motive psihologice, de menajamente, deocamdată nu se comentează prea mult cazul Troi. Se pare că Beldeanu a reușit să arate ceva mai mult. Cum semnalează și Chirilă în „Sportul” de luni, cam prea devreme se revine la formule mai vechi și anume acelea bazate pe întărirea a-

părării. Așa zisul joc ofensiv despre care se mai face caz nu poate fi realizat cu înaintași care ratează de la 6 metri. Este menționată lipsa de curaj a lui Dumitru care nu a tras la poartă și a pasat lui Dembrovski care la rîndul lui a lovit defectuos balonul. Sînt efectele unei concepții mai vechi de joc, adînc întipărite în reflexele componentilor lotului nostru prim. Dacă Valentin Stănescu speră să joace altceva cu cei mai mulți dintre cei ce au ilustrat concepția Angelo se înșală foarte mult. Aici numai măsurile radicale și curajoase se impun. Mie, personal îmi place foarte mult Dembrovski ca tehnician, dar el este un jucător lent, pe stilul Nunweiler, adică un cărător de baloane, ori nouă ni se anunță stilul electronic al balonului trimis dintr-o bucată, și-atunci?

Viteza în joc se creează prin circulația rapidă a mingii și deplasarea continuă a jucătorilor în teren. Or, noi aici sîntem în cea mai mare suferință. Nici Dobrin, la drept vorbind, cu fioriturile lui de mare finețe, dar care întîrzie jocul nu corespunde concepției anunțate de către noul antrenor al naționalei. Dar de ce să-l mai învățăm noi pe Valentin că știe el destule...

Apropos de asta, un cititor al „Magazinului” ceartă la Poșta rotundă pe scriitori că s-au amestecat în treburile fotbalului. El crede că noi cei ce ne ocupăm mai degrabă de versuri sîntem niște intruși în afacerea asta. La o cercetare mai atentă omul în cauză ar descoperi lucruri destul de interesante. În ce mă privește eu pot prezenta chiar și o legitimație de fost jucător cu ștampilele Federației de specialitate. Cit îi privește pe alții, ei, deosemena pot arăta oricînd că știu destul de multe lucruri despre fotbal.

Iritatul cititor al „Magazinului” trebuie să fie vreun arbitru luat în tarbă care scrie sub pseudonim...

DOUĂ DORINȚE

Ne aflăm, într-una din zilele săptămânii trecute, la o conferință de presă cu arbitrii divizionari din municipiul București. Evenimentul, remarcabil prin însăși semnificația lui, dar mai cu seamă atmosfera de lucru dominată de interes și sinceritate ne-a sugerat ideea unei invitații, în această rubrică a revistei, a unui „cavaler al fluierului”.

Și preferințele noastre s-au oprit asupra arbitrilor Constantin Petrea. Această, fără îndoială, pentru faptul că activitatea sa bogată, timp de 15 ani în slujba fotbalului, ca și performanțele valoroase realizate în acest timp (peste 160 meciuri în campionatul Diviziei A și 20 de partide internaționale, la centru și la tușă) îl recomandă cu prisosință.

— Ați devenit arbitru în anul 1958, l-am întrebat pe Constantin Petrea. Spuneți-ne ce v-a determinat să alegeți această cale a performanței în fotbal?

— Pasiunea pentru balonul rotund a fost hotărâtoare. La început, speram să ajung un bun jucător și, ca junior în echipa ARLUS din Bacău, aveam chiar multe și întemeiate motive să cred în realizarea acestui gând. Dar, cauze obiective, impuse de cursul și cerințele vieții la un moment dat, m-au obligat să renunț la fotbal o bună perioadă de timp. Când am revenit, după aceea, în intimitatea generoasă a stadionului, visele mele neîmplinite ca jucător s-au convertit în pasiunea renăscută în dorința de a mă realiza ca arbitru.

— A trecut de atunci aproape un deceniu și jumătate. Ani de învățăminte și experiență, care v-au oferit prilejul să descoperiți poate și secretul unui arbitraj bun...

— Da. Și acest secret ar putea fi „deconspirat” în următoarea formulă: pregătire sub toate aspectele, în vederea jocului, și imparțialitate în teren. Pentru mine asta înseamnă un antrenament centrali-

zat pe săptămână; 2-4 meciuri arbitrate, fără tușieri, în campionatul de casă al M.A.I., unde alerg mult și mă corectez singur; „cantonament” începând

CONSTANTIN PETREA

de vineri după-amiază; o atitudine exigentă, dar nu dură față de jucători, o atitudine, — așa spune — de respect și prietenie care-i obligă pe fotbaliști să se supună deciziei și să răspundă cu același respect și sportivitate.

— Vorbind la modul ideal, o asemenea relație arbitru-jucător ar exclude evident surprizele neplăcute din timpul întâlnirilor și epilogurile străine de spiritul sportiv. În ce măsură asemenea situații v-au ocolit sau nu până acum?

— De ocolit, m-au cam ocolit. Dar nu de tot. În cei 15 ani de arbitraj două întâmplări, ieșite din comun, merită amintite acum. Prima a fost ocazionată de meciul Minerul—U.T.A., disputat în ediția de campionat 1967-68 la Baia Mare. În joc era soarta retrogradării primei echipe și a titlului de campioană pentru cocală. Eueram delegat să conduc la centru, având ca tușieri pe A. Bentu și Gh. Popovici. Meciul s-a desfășurat fără probleme până

în minutul 87, când rezultatul era 2-0 pentru gazde și când antrenorul Onisie a înlocuit portarul titular cu cel de rezervă. U.T.A. a profitat atunci de o împrejurare favorabilă și a egalat, în ultimele secunde, scorul. Publicul ne-a găsit vinovați pe noi... arbitrii. Și nici mai mult nici mai puțin, să ne molesteze. Am scăpat însă cu sprijinul organelor de ordine care ne-au transportat deghizați, într-o mașină a Salvării, până la gară și de aici, direct în trenul care s-a pus imediat în mișcare.

Cea de-a doua întâmplare s-a petrecut în campionatul „Onoare” al Capitalei, la un meci Granitul—UREMOAS în care prima echipă lupta să scape de retrogradare. La un moment dat, când scorul era 2-0 pentru UREMOAS și aceasta mai marcase un gol însă din offside, jucătorii Granitului s-au repezit, în semn de protest, la arbitru de tușă rupându-i, pur și simplu, cămașa de pe el. Am alergat atunci la marginea terenului și l-am întrebat pe tușier să-mi arate vinovatul. Dar acesta, galben ca ceara, n-a mai scos nici un cuvânt. Atunci am eliminat un jucător la întâmpare din grupul nedisciplinaților. Rămăs în zece oameni, Granitul „s-a liniștit”, s-a mobilizat și în 20 de minute a egalat scorul, scăpând astfel de retrogradare.

— Acesta ar fi, să spunem, trecutul. La vîrsta dumneavoastră (fațem aici o mică indiscreție: arbitru C. Petrea împlinește în curînd 42 de ani) se pare că viitorul este încă plin de promisiuni. Așa că, ce așteptați de la el?

— Mai am un singur meci internațional interfață ca să îndeplinesc norma pentru a primi ecusonul F.I.F.A. Asta e prima mare dorință.

— Și a doua?

— Visul oricărui cavaler al fluierului; să înving și eu o dată în lupta pentru titlul de cel mai bun arbitru al anului.

Mihai IONESCU

VASILE STAN

SPRE A DOUA MARE REVANȘĂ A VIEȚII...

...Avea 15 ani, cînd s-a trezit jucînd direct într-o echipă de seniori, în campionatul orașenesc. Juca pe atunci, în echipa fabricii unde avea să lucreze mai tîrziu, la F.C.M.E. De la bun început copilul acela cu mișcări feline n-a încercat alt post decît cel de portar.

„Pentru că îmi plăcea să fiu curajos, să plonjez oriunde se juca, pe pietrele străzii, pe asfalt, pe orice teren”.

Plăcile de beton din curtea școlii generale nr. 81 au cunoscut sute de astfel de plonjoane temerare ale celui băiat fin, drăguț și curajos care era Vasile Stan. Curajul său de a sfida duritatea suprafețelor și reflexele alese nu l-au impresionat numai pe primul său antrenor, I. Lăzărescu. Cînd avea 16 ani (s-a născut la 11 februarie 1945 în cartierul Balta Albă din Capitală) a jucat pe „Giulești” într-o selecționată de juniori a campionatului orașenesc și cîțiva antrenori cu „ochi” au văzut în Stan un portar de viitor.

„Antrenorul Catană m-a luat la C.C.A. Semnasem pentru juniorii acestui club. Și în fiecare săptămînă, antrenorul Catană venea la „Cătelu” și mă lua de la serviciu cu motocicletă sa, la antrenament. Era o bucurie nespusă pe capul meu, căci țineam cu echipa militară de mic copil. Voiescu îmi era idol pe viață, iar atunci cînd stăteam și-l admiram de departe cum apăra, toată lumea era a mea. Atunci, cînd îl vedeam cum apăra, îmi spuneam de fiecare dată că, odată și odată, trebuie să ajung și eu portar într-o echipă mare”. Dar transferul la juniorii lui

C.C.A. nu se împlineste. Pentru că, dacă venea la echipa militară trebuia să se transfere pe linie de producție tocmai la celălalt capăt al Bucureștiului, la Uzinele Semănătoarea. Și lucrul acesta a fost un obstacol peste care n-au putut trece părinții și nici el. Așa încît debutul său într-o echipă cu nume se amină multă vreme. La 19 ani e chemat să-și satisfacă serviciul militar și ajunge să joace, astfel, la Dinamo Oboz, împreună cu Jercan, Velicu și Băluță în echipă, dar tot în campionatul orașenesc. Plonjoanele sale fără teamă atrag multe priviri chiar la acest nivel, și antrenorul Nicușor îl cheamă la Dinamo Victoria, în Divizia B. Dar cînd echipa fuzionează cu Electronica, el și Jercan pleacă la Dinamo Pitești.

În Argeș cunoaște botezul acelei divizii, atît de visate. „Am devenit jucător de primă divizie într-un meci împotriva dinamoviștilor bucureșteni. A fost 1-1, eu am luat 9, însă știu că am apărut atunci numai pentru că titularul Coman dispăruse subit”. La Pitești a apărut în 4 partide. Dar la sfîrșitul celui campionat cînd echipa din Trivale ocupa locul II, trăiește cel mai greu moment din viața sa sportivă. „Antrenorii Bălănescu și Mladin m-au chemat și m-au spus că eu n-am stofă pentru echipa piteșteană și că ei renunță la mine. Am fost imediat propus pentru schimburi cu Ion Vasile, portarul Jiului. Cuvintele acelea parcă mi-au sfîșiat sufletul. Dar au trezit în mine și o ambiție nebună, să ajung un portar după care să regre-

te mulți”. Astăzi Vasile Stan, student la Institutul Pedagogic din Pitești, este titularul echipei campioane, F.C. Argeș... Pînă să ajungă, însă, aici...

...N-am vrut să plec la Petroșani. Părinții m-au sfătuit că e mai bine să fac acest lucru. Ei mi-au dat dramul de morală atît de necesar în acele clipe atît de grele”. La Petroșani devine elevul lui Titus Ozon, antrenorul de care-și leagă foarte mult evoluția sa. Ozon are curajul să sacrifice un titular cu experiență (Zamfir) în numele unui tînar ca și necunoscut. Și Stan Vasile devine titular după a doua sa apariție în poarta minerilor.

„Am jucat acel al doilea meci la Constanța. Știam că e hotărîtor. Noi am câștigat, atunci, cu 2-1. Și rar se schimbă o echipă care învinge în deplasare...” Capătă repede încredere în sine, echipa în noul său portar și mai toate cronicile Jiului îl remarcă pe portarul acela cu privire sinceră și serioasă. La Petroșani termină liceul, aici se căsătorește cu o localnică (...am și o fetiță de un an), la poalele Pîrîngului cunoaște cele mai frumoase momente din viață. Și, totuși, sufletul său rănit, îl îndemna spre revanșă. Se simțea împlinit, capabil să facă față unei reveniri la care gîndise poate chiar din momentul cînd Piteștiul îl respinsese înainte de a-l cunoaște. Așa că în '71 coboară pe Argeș în patria prunilor, la echipa unde era antrenor Ozon.

„Sobrietatea sași sezoanele bune între buturile lui F.C. Argeș i-au adus în '72 și convocarea la lotul național. Dar n-a apărut decît o repriză, în decembrie, la Tel Aviv.

„Nesansa mea a fost... dar mai bine să nu mai vorbesc de acel gol pe care nimeni nu îl iartă. Și am părăsit, astfel, naționala. Eu, însă, mă gîndesc încă la lot. Aș vrea măcar odată să mi se cînte și mie imnul național, ca oricărui internațional A. Voi munci mult, tot timpul cît voi juca fotbal, pentru împlinirea acestui vis...”

„Cîndva Stan a fost refuzat de echipa piteșteană. După cîțiva ani de ambiții și trudă, Stan este astăzi titularul team-ului piteștean. În decembrie trecut lotul național l-a respins după o singură repriză. Stan n-a spus-o, dar a dat de înțeles că acum se pregătește pentru a doua mare revanșă a carierei sale de fotbalist...”

Mircea M. IONESCU

FOTBALISTUL CU ALURĂ DE BASCHETBALIST

Masivul fundas central al echipei Jiului, Andrei Stocker, este unul dintre cei mai vechi jucători ai formației din Valea Jiului. De peste opt ani îl îmbracă echipamentul alb-negru al echipei din Petroșani. Aici a ajuns venind tot dintr-un centru miner, Aninoasa, locul lui de haștină. Încă din anii copilăriei Andrei Stocker a început să fie atras de jocul cu balonul rotund. Nu împlinise nici 8 ani cînd pleca pe jos cu alți copii, cale de 12 km., pînă la Petroșani ca să-l vadă la antrenament la Jiul pe idolii lui Paraschiva, Panait, Crisnic, Roman, sau Farcaș. Seara tîrziu o pornea înapoi, tot pe jos, spre Aninoasa. Tatăl lui îl aștepta în poartă și ce urma...

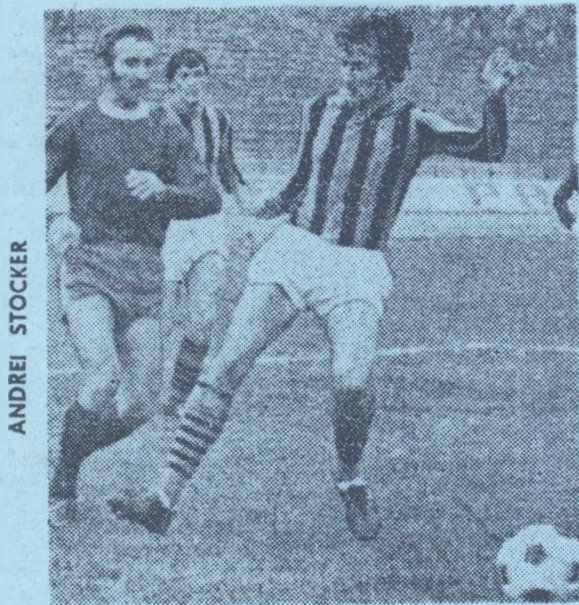
Dar timpul a trecut pe nesimțite și pustiul subțirel dar foarte înalt, căruia profesorul de educație fizică de la școala din Aninoasa îi înțrezierea o rapidă ascensiune... sub panoul cuinel, era atras mai mult de fotbal. L-a practicat mai întîi pe spațiile verzi din împrejurimile casei, apoi în echipele de pitici și juniori ale Minerului Aninoasa. La 17 ani, Andrei Stocker se vede promovât de antrenorul Marcel Golgoțiu în rîndurile formației de seniori. Mijlocul cu „plămîni de oțel” — așa îl numeau suporterii — se remarcă meci de meci. Mai tîrziu, antrenorul I. Bălogh și E. Ciurdărescu văd în el un fotbalist care promite și oridecîteori aveau ocazia aruncau cîte o vorbă

bună pe la Petroșani. Așa că...

„În vara anului 1964 este adus la un meci de verificare la Jiul. Găburitul său impresionant, puterea sa de luptă, raza mare de activitate și sîturile puternice exploatate de la distanță îl conving pe antrenorul Vasile Lazăr să-l solicite la echipa din Petroșani. La început este utilizat mijlocas de acoperire, dar în această postură rămîne numai pînă la venirea antrenorului Ștefan Coidum care simte că un jucător atît de bine dotat fizic este mult mai util în formație, în centrul liniei defensive, ca fundas central. Rămîne titular pe acest post, și în cele opt campionate consecutive este aproape nelipsit din formația minerilor.

Seriozitatea în pregătire și în jocuri, atasmamentul față de culorile clubului ca și puternicele lui trăsături de caracter au făcut ca el să fie iubit și respectat de toți suporterii Jiului. Absolvent al școlii de maistri, tehnicianul Andrei Stocker nu vrea să se oprească aici. El participă zilnic, după orele de antrenament, la cursurile de pregătire ale Institutului de mine, acolo unde intenționează să susțină examenul de admitere pentru a deveni inginer.

Astăzi rolurile s-au inversat. Cînd ajunge acasă la Aninoasa, în poartă îl așteaptă cel doi copii ai săi, Cristian de 5 anișori și Adrian care a împlinit de curînd 3 ani. Stocker afirmă că Cristian

ANDREI STOCKER

doarme cu mingea de fotbal în brațe, iar Adrian, deși este doar un prichindel, nu se lasă nici el mai prejos. Așa că speranțele tatălui sînt îndreptățite, atunci cînd se gîndește că măcar unul dintre cei doi puști să îl copleze și să ajungă fotbalist tot la Petroșani, la Jiul. La cei 30 de ani, Stocker încearcă uneori un sentiment de regret. În curînd va trebui să cedeze locul în echipă, altui tînar. Ori-cum, va sosi și ziua aceea. În clipa în care va apare jucătorul care mă va înlocui, am să fac fără rezerve. Deocamdată însă mă simt în plenitudinea forțelor și sper să mai prind încă cîteva sezoane la

Jiul, echipa la care m-am consacrat și unde am cunoscut suficiente satisfacții”.

La despărțire, fundasul de 1,90 m al Jiului a scos din buzunarul de la piept fotografia internaționalului Dinu. Este jucătorul pe care îl îndrăgește cel mai mult, pentru dirigenția care-l caracterizează și pe care a încercat să-l copleze. Ne-a vorbit, apoi, foarte frumos, despre echipierii lui Mulțescu, Roznai, Libardi, Tonca și alții. O stimă deosebită poartă antrenorul Ștefan Coidum căruia îi datorează titularizarea pe postul de fundas central.

Gheorghe NERTEA

AUTORITATEA CAVALERILOR FLUIERULUI

ȘI DISCIPLINA PE TERENURI

Indiscutabil că arbitrajul a constituit, în sezonul din toamna trecută, una din problemele cel mai des dezbătute și nu numai la noi, ci și în alte țări. „Cavalerii fluierului” au fost actori de prim plan, asupra lor revărsându-se numeroase critici, întemeiate sau nu, după unghiul din care erau privite deciziile sau după interpretarea lor diferită. „A fost, într-adevăr, o toamnă proastă pentru arbitrii bucureșteni” — puncta tov. Tudor Vasile, președintele C.M.E.F.S. București, în scurta-i alocațiune rostită cu prilejul unui inedit și interesant dialog arbitri — ziariști. Afirmatia se referă la conducătorii de jocuri din Capitală, dar ea este valabilă și pentru o serie de arbitri din țară. Și aceasta a rezultat și din cuvintele rostite de șeful secției fotbal din cadrul C.M.E.F.S., Traian Tomescu, și din discuțiile deschise, sincere ocazionate de dialogul inițiat de forul sportiv bucureștean, în ale cărui actuale preocupări principale se înscrie și problema „arbitri și arbitraje”. Aplaudăm această inițiativă și sprijinim ideea organizării unei noi „mese rotunde”, înaintea returului, de data aceasta și cu participarea conducătorilor și antrenorilor divizionarilor A din Capitală.

A fost la această reuniune o discuție în care s-au spus lucrurile pe nume, fără rezerve sau menajamente, fie că se referea la federație sau Colegiul central al arbitrilor (reprezentat prin G. N. Gherge, M. Sadoveanu și Al. Tenescu), fie la ziariști sau colegi arbitri. O discuție care s-a învîrtit în jurul a două teme principale, enunțate de președintele colegiului municipal de arbitri, C. Constantin: **AUTORITATEA ȘI PERSONALITATEA ARBITRULUI ȘI DISCIPLINA PE TERENURI**, cu alte cuvinte relația arbitri — jucători — antrenori — conducători.

Timp de mai bine de trei ore au fost relevate numeroase aspecte. Ne vom limita la cele ce se referă la ideile subliniate mai sus.

AUTORITATEA ARBITRILOR. — Indiscutabil că în primul rînd și-o asigură chiar arbitrul prin modul cum înțelege să-și afirme personalitatea. Să recunoaștem că acești oameni, cu activități profesionale bine definite în viața noastră socială, au devenit arbitri din pasiune pentru fotbal și că au de multe ori o misiune ingrată, riscantă, fiind puși în situația de a înfrunta — în condiții neprielnice pentru ei — atît indisciplina jucătorilor cît și nemulțumirile unor spectatori, exprimate uneori în forme violente. Dar, odată acceptată această misiune, arbitrii trebuie să și-o ducă la bun sfîrșit, aplicînd obiectiv regulamentul de joc, dînd dovadă de fermitate în decizii și intransigență față de abaterile tuturor jucătorilor, respingînd orice tentativă menită să-i facă o-

bligăți față de echipe. În felul acesta ei își pot crea cea adevărată autoritate. Or, am văzut deseori arbitri în consecvență în decizii, șovăielnici în sancționarea jucătorilor vinovați, nesinceri în relatarea completă a tuturor faptelor provocate de jucători, antrenori sau conducători de echipe, măguliți de primirea atenției din partea echipei gazde. Adică exact ceea ce le stîrbește autoritatea. Efectul este însă dublu, pentru că asemenea atitudini din partea arbitrilor au o înrîurire asupra jucătorilor, antrenorilor și conducătorilor, în rîndul cărora se creează o atmosferă de neîncredere și lipsă de respect față de arbitri.

Asistăm la ora actuală la o serie nesfîrșită de măsuri care se iau în alte țări pentru întărirea autorității arbitrilor, iar acestea răspund cu arbitraje ferme și autoritate, tocmai pentru a elimina conflictele cu jucătorii și spectatorii.

Din acest punct de vedere trebuie să constatăm cu regret că dacă arbitrii nu-și apără singuri autoritatea, nici organele conducătoare ale fotbalului nu iau măsuri energice, în această direcție. În primul rînd, socotim noi, prin sprijinirea și lămurirea publică a unor decizii juste, dar contestate. În al doilea rînd, prin sancțiuni energice și egale pentru toți cei care subminează într-un fel sau altul arbitrajul, — jucători, antrenori și conducători. În fine, prin reevaluarea lotului divizionar A și îmbunătățirea sistemului de delegări, fie chiar recurgînd la sorti, dar, după o prealabilă discuție cu conducătorii și antrenorii echipelor, în sinul colegiului central și al Biroului Federal. Firește, se impune și mai multă atenție și discernămint în aprecierea arbitrajelor și din partea presei sportive.

Deci, întărirea activității arbitrilor reclamă un efort colectiv din partea tuturor factorilor.

DISCIPLINA PE TERENURI. Această problemă, firește, nu o pot re-

zolvea numai arbitrii, pe timpul celor 90 de minute de joc. Ei pot contribui doar la restabilirea disciplinei prin arbitrajele prestate. În principal însă, acțiunea de disciplinare a campionatului ține de modul cum își desfășoară munca educativă antrenorii și conducătorii secțiilor de fotbal. Acestea din urmă — după cum sublinia președintele C.M.E.F.S. — se pricep să facă planuri de muncă educativă foarte frumoase, dar care, în mare măsură, nu sînt duse la îndeplinire sub diferite pretexte care nu stau în picioare. În asemenea condiții, cu practica toleranței și a cocoloșirilor, nu mai miră de ce se comit atîtea abateri de la disciplină și viața sportivă. E trist, dar adevărat. Și antrenorii alunecă pe această pantă. Ei nu întreprind mai nimic pentru a face pe jucători să înțeleagă că pe teren decide arbitrul și că protestele sînt inutile pentru că, sincer vorbind, nici ei nu par convingiți de acest lucru. Mai mult chiar, deși constatăm că au jucători care nu cunosc sau ignorează regulile de joc, totuși nu prevăd în planurile lor de pregătire ședințe de prelucrare a regulamentului de joc, invitînd în acest scop unul din arbitrii fruntași. Asemenea dialoguri ar fi extrem de utile. Dar ele lipsesc și acest lucru a fost constatat de antrenorii federali care au efectuat controale în timpul pregătirilor echipelor. Federația însă, n-a luat nici o măsură pentru a impune asemenea acțiuni, recomandabile și în lumina unor recente apeluri la disciplină ale organelor fotbalistice internaționale. După cum a dovedit și inconsecvența în tratarea și sancționarea unor jucători.

În concluzie și în acest domeniu se impune un efort colectiv și o colaborare sinceră, strînsă și permanentă între toți factorii de răspundere. A fost, de altfel, și convingerea generală a tuturor participanților la recenta întîlnire arbitri — ziariști.

Petre GAȚU

Fază din întîlnirea Steaua — Farul (campionatul de tineret-rezerve). Portarul bucureștean stopează un atac al constănțenilor.

COMPETIȚIA „CADEȚILOR” NESUSȚINUTĂ

DE UN CADRU ORGANIZATORIC CORESPUNZĂTOR

Analizînd desfășurarea campionatului de tineret-rezerve, la sfîrșitul primei sale jumătăți, consumată în toamna anului trecut, Colegiul central al antrenorilor aprecia: „Activitatea echipelor de tineret a înregistrat, în ansamblu, o ușoară îmbunătățire. Ținînd seama însă de investițiile făcute în această direcție, ca și de obiectivele care revin acestui eșalon competițional, realizările se inseru încă sub baremul cerințelor, ceea ce ridică în mod firesc întrebarea, dacă formațiile de tineret rezerve își justifică cu adevărat existența”.

Și analiza Colegiului central al antrenorilor — prezentată cu ocazia cursului de perfecționare din luna ianuarie a acestui an — aduce în sprijinul unei astfel de aprecieri o serie de mari insuficiențe, pe plan instructiv și organizatoric, din rîndul cărora menționăm: O SELECTIE DEFICITARĂ, bazată pe criterii aproximative și lipsite de eficacitate, care au dus la CONSTITUIREA UNOR LOTURI ETEROGENE ca vîrstă și valoare; ANTRENAMENTE FĂRĂ CONTINUT PRECIS, reduse ca număr, durată, volum și intensitate, DETASAȚE PRACTIC DE IDEEA INDIVIDUALIZĂRII și care exclud acumulările cantitative preconizate pentru tinerii jucători și frînează procesul de promovare în timp util al acestora; ANONIMAT COMPETIȚIONAL, generat în principal de cauze subiective, care au la origine nerespectarea indicațiilor FRF, comoditatea și dezinteresul pentru o activitate de mare importanță, destinată, în fond, a veni în sprijinul echipelor de seniori și al performanței.

Aceste considerații de

ordin general, nu exprimă totuși la dimensiuni reale o situație de fapt, care se impune de multă vreme a fi rezolvată. Și cînd spunem acest lucru, avem în vedere o serie de alte cîteva constatări, de observații, care vin să completeze imaginea unui tablou pe care desfășurarea primei părți a campionatului îl situează în conul de umbră al întrecerii competiționale.

Așa de pildă, referindu-ne mai întîi la PRODUCTIA DE JUCĂTORI CU PERSPECTIVĂ, formați în ultimul timp în cadrul echipelor de tineret, va trebui să recunoaștem că numărul acestora este îngrijorător de mic. Printre aceștia, Rădulescu (Farul), Răduoanu, Ion Ion, Iovănescu (Steaua), Bataciu (Dinamo), Marin Florian (Rapid), Istrătescu (Petroșani), Neculce (F.C. Argeș) și... cam atît. Chiar așa sînt lucrurile, ne întrebăm cîți dintre ei își vor vedea totuși împlinit visul promovării în primele formații? Este foarte greu de spus, atîta vreme cît majoritatea cluburilor din prima divizie se uită cu mai mare interes... în curtea vecinului, decît în a lor proprie.

O asemenea atitudine însă, nu poate fi privită izolat de modul în care unii antrenori ai echipelor de tineret mai înțeleg încă sensul performanței la acest nivel. De aici și TENDINȚA DE A TRANSFORMA ÎNTRECEREA CADEȚILOR ÎN FIE ÎNTR-UN SCOP ÎN SINE, cu preocupări vizînd exclusiv lupta pentru rezultat și clasament, sau ÎNTR-O SIMPLĂ FORMATITATE COMPETIȚIONALĂ. Evident că și într-un caz și în altul, se eludează principala rațiune a campiona-

tului de tineret și anume aceea de a fi un eșalon intermediar de instruire, în cadrul căruia se formează valori sportive individuale, competiția reprezentînd, în această situație, o condiție și un mijloc de realizare a unui astfel de obiectiv.

Desigur că — amintind despre obligații și responsabilități în spiritul acestor finalități — nu pot fi trecute cu vederea munca și străduințele unor antrenori ca V. Băluțiu, C. Deliu, C. Ștefan, M. Drîdea, Em. Jenei, Oct. Popescu, sau P. Comăniță, care pun realizările lor în slujba ideii de reconsiderare a competiției. Ce păcat însă că aceste eforturi nu sînt sprijinite și de către un cadru organizatoric corespunzător care să permită celor citați mai înainte ca și altora ce nu sînt departe de a le urma exemplul să se achite integral de sarcinile ce le revin.

Vorbînd de cadrul organizatoric și asociîndu-l cu atitudinea manifestată sub acest raport de conducerile de cluburi, va trebui să recunoaștem că ACTUALA FORMULĂ DE DEȘAȘURARE A CAMPIONATULUI DE Tineret-Rezerve prezintă EA ÎNSĂȘI O FRÎNĂ ÎN REALIZAREA SCOPULUI DE BAZĂ PROPUȘ. Pentru că angajînd cheltuieli costisitoare și programată fiind, adeseori la ore nepotrivite și pe terenuri improprii, întrecerea cadeților nu poate evita de cele mai multe ori anonimatul și calificativul de „povară competițională”, cu toate consecințele, de ordin material și moral, ce decurg de aici.

Și fiindcă am ajuns la acest punct al problemei (de fapt am revenit asupra lui) socotim necesar a reaminti, acum, o concluzie mai veche, rezultată dintr-un sondaj de opinii efectuat cu factori nemijlocit legați de activitatea acestui eșalon al fotbalului nostru. Concluzia în speță se referea la REVIZUIREA ACTUALEI FORMULE COMPETIȚIONALE A CAMPIONATULUI DE Tineret-Rezerve și ORGANIZAREA ACESTUIA PE ZONE GEOGRAFICE CU DISPUNEREA MECIURILOR ÎN CURSUL SAPTĂMINII Avantajele ce decurg de aici ar fi, credem, incomparabil mai mari decît eventualele dezavantaje.

S-ar face în acest fel un pas înainte pe calea rezolvării acestei importante probleme, s-ar crea premisele obiective unei activități de instruire mai eficace, a unei valorificări depline a fondului de jucători, promovați, pe filieră proprie pînă la nivelul echipelor de seniori. Se impune deci să se acționeze cu hotărîre pentru a transforma această „cenușă rece” a fotbalului nostru — cum este considerat astăzi campionatul de tineret-rezerve — într-o competiție vic, pe deplin utilă și cu adevărat interesantă.

M. I.

GOSPODARIILE STADIOANELOR ÎN CULPĂ

Cu cîtva timp în urmă am mai atras noi atenția asupra importanței pe care trebuie să-o acorde gospodăriile cluburilor terenurilor de fotbal, destinate antrenamentelor și jocurilor-scoală, sau amicale, cu caracter de verificare. Săptămîna care s-a scurs a adus din nou în actualitate acest subiect.

Se știe că la un moment dat echipa Rapid se vedea în imposibilitatea de a-și urma planul pregătirilor datorită stării de impracticabilitate a propriului teren acoperit de zăpadă și gheață. Avertizați de forul de specialitate asupra lipsei de inițiativă de care administrația stadionului din Giulești dădea dovadă, cei vizați au trecut rapid la treabă și cu mijloace proprii au reușit să pună cit de cit într-o stare destul de bună terenul central de joc. Astfel că duminică, la amicalul Rapid — Sportul studentesc, fiecare antrenor a avut posibilitatea să-și încerce în condiții multumitoare formula de echipă, să tragă anumite concluzii asupra viitoarelor rețeturi ce urmează a fi făcute în jocul pe comparimente și de ansamblu al echipei sale. (Gheorghe Olă: „CRED CĂ ESTE CEL MAI BUN TEREN DE JOC DIN CAPITALĂ LA ORA ACTUALĂ. FELICITĂRI CELOR CE AU MUNCIT AICI”).

Deci, iată că se poate face o treabă bună, există posibilități. Dar, ne întrebăm, de ce numai atunci cînd te cheamă cineva la ordine? Să recunoaștem, așa ne-am obișnuit noi, să ne vîlcărîm în stînga și în dreapta fără a încerca a găsi singuri soluțiile cele mai practice și operative.

Nu știm dacă și la cluburile din provincie gospodăriile stadioanelor sînt într-o asemenea culpă, dar în mod cert, în

Capitală, la Dinamo, Steaua și Sportul studentesc situația se prezintă în felul următor: SUPRAFEȚELE DE JOCALE TERENURILOR PRINCIPALE SÎNT IMPRACTICABILE PENTRU CĂ NIMENI NU S-A GINDIT LA DEGAJAREA LOR DE ZĂPADĂ. DIN TIMP, TOCMAI PENTRU CĂ ZILELE FRUMUOSE PRIMĂVERILICE ale săptămîinii scurse să le poată zvînta. Așa că duminică DINAMO și STEAUA au jucat pe terenurile secundare, cu zgură, total impracticabile, deoarece erau pline cu apă și sub aceasta era un strat subțire de gheață. CUI Î-O FI FOLOSIT UN ASEMENEA TEST ÎN CARE JUCĂTORII TREBUIAU MAI DEGRABĂ SĂ ETALEZE CUNOȘTINȚE DE PATINAJ SAU DE ECHILIBRISTICĂ ȘI NICIDECUM SĂ JOACE CEVA FOTBAL? Singurul câștig a fost acela că nici una din echipe nu s-a ales cu posibile accidente. Aiți ar mai fi trebuit!

La ultima constatare cu antrenorii de Divizia A s-a vorbit de o reasezare a calendarului competițional intern, în sensul de a începe sezonul de primăvară mult mai devreme decît obișnuit. Ne gîndim înuți la o asemenea perspectivă dacă acum, în problema terenurilor, stăm așa de rău.

Este cît se poate de condamnată o astfel de atitudine pasivă din partea celor ce au datoria să se îngrijească de starea terenurilor. E ca și cum altcineva din afară ar avea obligația de a se preocupa de buna gospodărire a spațiilor aferente antrenamentelor și jocurilor de verificare. POATE CĂ N-AR FI RĂU CĂ FORUL DE SPECIALITATE SĂ ÎNCERCĂ DE PE ACUM O INVESTIGAȚIE PE ACEASTĂ TEMA ȘI LA NEVOIE SĂ SANȚIONEZE ASPRU PE CEI DELASĂTORI. NU DE ALTA, DAR SĂ-I ÎNVEȚE MINTE SĂ NU MAI AȘTEPTE DISPOZIȚII DE LA NU ȘTIM CE NIVEL SUPERIOR.

CONSTANTIN NU-ȘI ASCUNDE SATISFACTIILE, NEMULȚUMIRILE ȘI... SPERANȚELE

Vineri, 9 februarie. O zi de încheiere a ciclului de antrenamente, săptămîna trecută la Steaua. S-a lucrat tare, la toate capitolele — mai ales după concluziile, de ansamblu, desprinse la sfîrșitul turneului întreprins, recent, în Liban și Siria — și acum antrenorii Gheorghe Constantin și Emerich Jenei simt nevoia unei testări a capacității de efort după atîtea săptămîni intense de lucru. Rezultatele probei Astrand, (cu o singură excepție, toți ceilalți foarte bine, iar excepția... bine), descreșc fruntea tînarului antrenor Gh. Constantin, brăzdată de riduri mai accentuate de cînd conducerea clubului l-a uns „principal” în locul lui Valentin Stănescu.

„Mă bucură faptul că întreg lotul a trecut cu bine această dificilă probă fizică, specifică fotbalului, la capătul unor solicitări pe care eu le consider la un nivel superior anilor trecuți. Asta înseamnă că — prin contribuția profesorului de educație fizică Baruch Elias și a dr. Mugur Ghimpeanu — efortul a fost bine dozat pe parcurs; mai înseamnă că, principalul obiectiv al perioadei de iarnă — DEZVOLTAREA POTENȚIALULUI FIZIC — a fost atins. Pe acest serios fundament, vom realiza mai ușor ceea ce ne-am propus, o

echipă puternică care să-și justifice și să confirme poziția deja cîștigată: locul 1 la sfîrșitul primei părți a campionatului.”

„N-aș putea spune că, sub celelalte aspecte ale pregătirii tehnico-tactice, aș avea motive de mari neliniști, dar,

STEAUA

oricum, ele nu se prezintă așa cum am dori-o cu toții, noi cei din conducerea tehnică” — ne mărturisește antrenorul Constantin într-unul din vestiarele terenului din șos Ghencea, în timp ce elevii lui se îmbracă în liniște.

— Ce anume nemulțumește mai mult conducerea tehnică în momentul de față la capitolele la care vă referiți? — îl întrebăm pe antrenorul principal al Stelei.

— Faptul că băieții nu aplică, în

teren, în mod constant ceea ce discutăm ore în șir, împreună, referitor la sarcinile de bază. În marșaj și la demarșaj. Încă mai e necesar să tot strigăm de pe margine în timpul partidelor, atrăgînd atenția că, de pildă, un anume fundaș își lasă adversarul, un vîrf de atac, să primească mingea fără să-l incomodeze sau că cutare aripă trebuie să se plaseze la tușă, pentru a desface mai mult frontul de apărare advers. Jucătorii noștri, în genere, s-au obișnuit să fie în permanență dădăciți, ceea ce nu prea este în regulă, dat fiind faptul că avem de-a face totuși cu fotbaliști de Divizia A.

„În acel vestiar de la „Ghencea”, părăsit, între timp, și de ultimul jucător, dialogul nostru continuă; intervențiile noastre nici nu se fac necesare, întrucît Constantin nu-și ascunde nici satisfacțiile, nici necazurile. Vorbim mult și despre turneul întreprins de Steaua în Liban și Siria, iar, în final, promitem să revenim la stadion cu primul prilej.

...Duminică, 11 februarie. Prima ocazie s-a ivit repede. Astăzi, Steaua

are programată cea de a oia verificare sub forma unui joc amical. Parteneră de întrecere: divizionara C, formația bucuresteană Electronica.

Terenul de zgură înmuiat de zăpada topită nu permite execuții tehnice ireproșabile. Jocul nu-și pierde, însă, din utilitate mai ales că, de astă dată, jucătorii dovedesc mai multă conștiinciozitate, tradusă, în fapt, printr-o mai RIGUROASĂ RESPECTARE A INDICAȚIILOR DE JOC.

— Marșajul de supraveghere, la albi, este înlocuit, acum, cu un marșaj strict (exemplu, în această privință, „veteranul” Bujor Halmăgeanu care azi, miercuri împlinește 32 de ani), deși poate adversarul, mai puțin valoros, ar fi trebuit să se bucure de un alt tratament.

Dar sarcina e... sarcină. Pentru astăzi, „11”-le stelist știe doar atât, că pe el nu-l interesează cum se numește partenerul de joc.

— Circulația în teren se face și ea mai judicios, jucătorii demarșindu-se simultan cu momentul de intrare în posesia mingii, deplasările se efectuează, cu precădere, spre lateral, în grup de trei-patru jucători, în scopul realizării „nucleului ofensiv”.

— La mijlocul terenului, întîrzierile în păstrarea sau conducerea mingii se mai produc numai dacă respectivul jucător se vede obligat de situație.

— În sfîrșit, pe măsură ce combinațiile se apropie de faza finalizării, circulația și transmiterile sînt orientate în profunzime, unde „angajările” se fac cu mai mult tupeu, cu mai multă îndrăzneală.

Așa se explică, credem, frecvența mai mare a combinațiilor de efect, concrete, acolo în suprafața de pedepsă, și a numărului de suturi expediate spre poarta adversă. Componentii liniilor dinapoi, fundașii și mijlocașii, își aduc și ei contribuția la finalizare, capitol la care evidențieri speciale se cuvin lui Vîgu, Dumitriu IV și Smarandache.

...Jocul de antrenament s-a încheiat. Antrenorii, pe margine, abia de-si ascund un zîmbet de satisfacție. Motivul, firește, nu-l constituie scorul final (5-0), ci doar... amănuntul că majoritatea jucătorilor folosiți în cele două reprize s-au străduit să respecte indicațiile, acea DISCIPLINĂ DE JOC care delimitează o echipă matură, de divizia A, de o altă formație alcătuită din fotbaliști diletanți.

G. NICOLAESCU

Secvența aceasta este elocventă privind starea terenului anexă pe care s-a desfășurat meciul de verificare Dinamo — Steagul roșu, 1-0. Din cauza poșghiței de gheață, Gyorfi nu va forța urmărirea lui Radu Nunweiller.

FOTO: T. MACARSCHI

• ÎNVAȚAMINTELE UNUI TURNEU „CARE A DAT ECHIPA PESTE CAP” • ANTRENORUL NICOLAE DUMITRESCU CAUTA SOLUȚII • ETAPA SECRETELOR • LA ARAD SE VORBEȘTE DESPRE... FINALA CUPEI ROMÂNIEI!...

Iarna aceasta U.T.A. a rămas acasă, la Arad. Ar fi vrut să facă și ea un turneu, după perioada de pregătire fizică, dar nu s-a realizat, în cele din urmă, așa ceva, și, atunci, echipa textiliștilor s-a mulțumit cu jocuri de verificare în oraș și prin împrejurimi. Spre norocul U.T.A.-ei, vremea a fost favorabilă, mai favorabilă decît se credea, fapt care l-a bucurat mai ales pe antrenorul Nicolae Dumitrescu. Pînă la această perioadă specifică, însă, arădenii au făcut mari acumulări, prin crosuri și alergări de intensitate, pe drumurile de pe malurile Mureșului. Anul acesta U.T.A. a alergat cu 10.000 de metri mai mult decît în iarna trecută. Zece mii de metri mult mai duri. „Pentru a valorifica rezervele de energie rămase de toamnă. Acești 110 kilometri (față de aceeași perioadă în 1972) reprezintă baza unor intenții majore declarate de antrenorul arădean, revenit după o perioadă de convalescență, la cîrma echipei. O bază pentru obiective superioare la sezonul de primăvară. Pentru că U.T.A. și-a propus să vină în primele șase echipe ale campionatului și să ajungă în finala Cupei României. „Iarna aceasta înseamnă, de fapt, pentru noi un nou start. Și vrem să fie un start puternic!” mărturisea antrenorul textiliștilor subînțeles.

— Mulțumit de pregătirea pentru acest start?...

— Foarte mulțumit din toate punctele de vedere! Și condiții de pregătire foarte bune, și o participare a fiecărui jucător mult mai bună decît anul trecut. Toată lumea e conștientă că rezervele noastre sînt mult mai mari. Acesta e marele punct de plecare...

...U.T.A. și-a făcut calculele sale. Și în funcție de acestea se desfășoară această iarnă, mai ales a doua parte a pregătirilor. S-ar putea spune că acum e „perioada secretelor” U.T.A.-ei. Marele tactician care este Nicolae Dumitrescu e convins că trebuie să aducă ceva nou în jocul echipei. Să-și surprindă adversarii în primăvară, exact cu aceiași jucători. El mai e convins că echipa trebuie să prindă o formă bună exact la începutul returului. „Primele patru etape sînt foarte grele și foarte importante pentru noi!”. Poate pentru acest motiv textiliștii au început perioada amicalelor de pregătire cu adversari mai mici, din a treia divizie a țării. U.T.A. a jucat cu Gloria Arad (scor 4-0), apoi cu Constructorul Arad (scor 5-0) și după aceea la Timișoara cu U.M.T. (scor 4-0), dar nimeni nu și-a făcut o problemă din rezultate. Au interesat parametrii săi tehnico-tactici și fizici. Pentru aceasta a și jucat în primele două partide cîte trei reprize de meci. Toți jucătorii

se mișcă foarte bine. „Și, spunea semnificativ căpitanul echipei, Mircea Petescu, fiecare vrea să facă mai bine, mai mult”. E poate cel mai important element al acestei ierni arădene, calmă și plină de atîtea speranțe...

...Spuneam că putem numi foarte bine această perioadă, a pregătirii specifice, ca pe „o etapă a secretelor U.T.A.-ei”. Antrenorul Dumitrescu afirmă chiar „acum căutăm cele mai bune soluții. Pentru linia de atac și linia de apărare”.

U.T.A.

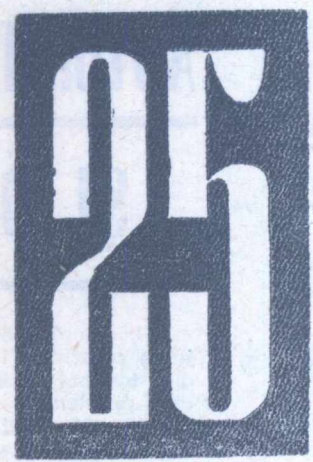
E lesne de înțeles că se gîndește la omogenizarea fundașilor centrali și a mijlocașului de acoperire — cheie de boltă a atîtor succese ale echipei de pe Mureș. Și se mai gîndește și la al doilea triunghi, vital și el, mijlocașii și „vîrfurile” de atac. În luna care a mai rămas pînă la începutul campionatului, U.T.A. va lucra foarte mult în această direcție. Cel puțin așa spun zilele de pînă acum... În ce va consta marele secret al U.T.A.-ei? Poate în faptul că Domide e într-o dispoziție rar înfîlărită: poate în aceea că tinerii Purina, Condruș și Căldărșu vi-

sează titularizarea; poate în pornirea lansată a lui Broșovschi...

...Ultimul meci de verificare, cel de duminică trecută, cu C.F.R. Timișoara poate da și el un răspuns provizoriu despre ceea ce caută U.T.A. Rezultatul nu e în măsură să satisfacă. A fost numai 1-1 la Arad, cu modesta (încă) formație întinerită a lui Cicerone Manolache. Dar rezultatul nici nu l-a interesat pe N. Dumitrescu. Pentru că și jocul acesta a fost tot un „prilej de soluții”. Calin a jucat fundaș lateral dreapta și stînga; Pirvu fundaș central stînga și dreapta; Purina a fost folosit și mijlocaș; Condruș, mijlocaș în tur, a fost utilizat pe extrema dreaptă... Antrenorul arădean caută cele mai bune soluții pentru retur și pentru întregul an poate...

...U.T.A. știe că un turneu la un nivel înalt de pregătire ar fi fost foarte oportun. Dar numai un turneu care să-i asigure într-adevăr condițiile cele mai favorabile. Iar dacă un asemenea turneu nu s-a găsit, echipa textiliștilor n-a acceptat orice. Ea a învățat prea bine ce înseamnă un turneu oarecare anul trecut, cînd jocurile din Algeria, pe terenuri tari „a dat echipa peste cap”. U.T.A. știe prea bine că evoluția sa de anul trecut nu-i fără nici o legătură cu acel turneu. Tocmai de aceea, a încercat să facă totul acasă, în condiții foarte bune, acum, în ianuarie și februarie. Acum, în iarnă, cînd U.T.A. se gîndește la o primăvară frumoasă...

Mircea BĂTRINU

**PÎ
ÎNCEP
RETU
DIVIZ**

Zilele se scurg pe neaștut mult de data semr bătălii de primăvară la prima etapă au rămas echipele caută să-și de toate aspectele ei și să Mijlocul cel mai des folos — școală sau amical, cu mena jocuri s-au înmulți Aproape fiecare echipă a continuare cite două parti duminica. În aceste meciu joc și treptat formația etapă să găsească echipe care să însemne ofensiva tehnic al campionatului.

În paginile de față v care aduc în prim plan s echipele, gîndurile și c apropiatul sezon competi

Cu gîndul la revirimentul U.T.A.-ei și Domide s-a pregătît în

DE ZILE NĂ LA EREA RULUI IEI A!

te și ne apropie tot mai
ului de începere a „marii
returul Diviziei A. Pînă
de zile și în acest timp
virșească pregătirea sub
ingă forma de competiție.
în ultimul timp este jocul
caracter de verificare. Ase-
în săptămînilor trecute.
ustînut și va susține și în
e — una miercurea, alta
se cristalizează ideea de
bază, astfel încît prima
gata de start. De un start
alității, a ridicării nivelului

prezentăm patru reportaje
diul actual de pregătire a
tările antrenorilor pentru
nal.

MOASĂ...

a o revenire în familia „tricolorilor”,
s în această iarnă

FRĂMÎNTĂRILE ȘI DORINȚELE „RĂDULEȘTILOR...”

Sport Club Bacău... Ce vrea în
noul sezon? Ce reprezintă for-
mația Răduleștilor în ansam-
blul primului campionat al țării? Ce
a învățat din „colapsurile” care s-au
repetat în viața ei? Cum dorește să
acopere scăderile turului? Iată câteva
din întrebările cu care am apărut în
fața acestui cuplu complet, cum e
denumită perechea de antrenori de
la Bacău, înglobind pe omul, care
fierbe, Constantin, alături de calmul
intruchipat, Petre?

„Eu cred, începe Petre Rădulescu
discuția noastră, că întregul nostru
proces de pregătire desfășurat pînă
acum mai mult sub semnul fortifi-
cării fizice, cum e și normal, a re-
prezentat — și calitativ și cantitativ
— 20% mai mult decît aceleași mo-
mente ale anului trecut”. Ii atragem
atenția că, de regulă, se spune după
aceste antrenamente cu zeci de kilo-
metri de eșos în program, cu sute
de kilograme ridicate în sălile de
forță că... „au fost efectuate cu toată
seriozitatea și convingerea, că jucă-
torii au dovedit o conștiințiozitate
exemplară...” etc., etc. Vechiul interna-
țional, încurajat pe banca suferin-
tei ripostează: „Știu, se obișnuiește să
se vorbească așa în zilele astea fără
tabele de marcaj, fără scoruri. Dar
convingerea mea e asta: am lucrat
și la Bacău, și la Slănicul Moldovei
într-un ritm și cu o dăruire exemplă-
ră la echipa noastră. Nu spun că prin
asta am și rezolvat marea noastră
dorință, pe care o cunoașteți fiindcă
e de mult publică — locul trei în
campionat — dar cred că am făcut
un pas mare și bun spre ea...”

Antrenorii băcăuani socotesc că
noutatea antrenamentului din acest
an a constituit-o schimbarea calității
alergărilor; ei au utilizat un veri-
tabil joc al pauzelor care a trans-
format nu numai într-o armă mult
mai eficientă întreaga operație dar i-a
dat și o atracție... de care era mare
nevoie. Fiindcă nu e un lucru deloc
agrebil să alergi „bucăci” de 100-
1000 metri de multe, foarte multe ori.
Răduleștii cred că au reușit astfel —
și noi le dăm toată dreptatea — să
transpună în acest joc configurația
de starturi și opriri care apare în-
tr-un meci veritabil.

Mai departe, a apărut balonul... și
problemele de perfecționare a tehnî-
cii, de corijare tactică și inepuizabila
sursă de gânduri și de apărări pen-
tru un antrenor — formula de echî-
pă. Pentru că S.C.-ul vrea să pro-
cedeze la unele remanieri care să-i
fortifice întregul ansamblu de joc
pentru retur. Dar s-o luăm pe înde-
lete, post cu post, linie cu linie.

În poartă e Ghiță. El acoperă cu
masivitatea și marile lui calități un
loc foarte important în unsprezecele
din Bacău și cit de prețios e acest
loc o spune clasamentul cu puncta-
jul său în deplasare și țî-o pot con-
firma, în orice moment, fiecare din-
tre coechipieri. „Cînd Ghiță nu joa-
că, jumătate din curajul nostru se
volatilizează...” (Dembrovski) și cu
aceasta am afirmat totul despre in-
ternaționalul purtător al tricoului

nr. 1. Aproape tot. Fiindcă mai e
ceva. De ani și ani se caută un se-
cund pentru Ghiță. Sezoanele trec
însă și nimeni din lot nu se apropie
de constanța și valoarea lui. Acum
încearcă să ajungă cît mai aproape
de valorosul său rival un tînar venit
de la Dinamo Obor, Voina. „Alura
lui Răducanu, reflexele lui Ghiță,
totul e să fie serios și el va rezolva
în sfîrșit problema...” E Petrică Ră-
dulescu, specialist al postului, cel care
vorbește. Credit total, prin urmare!

Linia de fundași se stabilizează
spre formula Mioc — Velicu — Ca-
targiu — Margasoiu. În „umbră”,
foarte periculos prin tentativele sale
de ambidestru, de jucător la fel de
degalat în apărare ca și în atac, Co-
mănescu. Și, mai departe, un nou
sosit, Enache, foarte tînar — 21 de
ani — și plin de gânduri mari. Să
vedem. Compartimentul mijloacilor
a refăcut un trio în concurs: Vătafu
— Hrițcu — Dușan. Al doilea enu-
merat a urcat mult pe scara valorilor
prin absența lui Dușan; jocurile
multe i-au dat încredere. Dușan are
acum un obstacol în plus. Dar și aici
mai există o „armă secretă”, e „mîn-
zul” Niță — 19 ani — venit de la
Ceahlăul P. Neamț de la care Rădu-
leștii așteaptă mult.

Vine punctul nevrogic, ați ghicit,
e atacul. Aici s-a produs o dispari-

ție — Sorin Avram, mai mult cu
voia conducerii tehnice, nemulțumită
de aportul lui. Cinci candidați ofi-
ciali, asadar, pentru cele patru pos-
turi: Pană (care, din păcate s-a ac-
cidentat simbătă), Dembrovski, Ru-
giubei, Florea, Hăluță. Nu lipsește
nici aici o idee-surpriză, anume spe-
cialitatea lui Sinăuceanu ca virf de
atac. Antrenorii insistă, speră, cred
în realizarea ei mai cu seamă că
Rugiubei le produce destule necazuri
prin foarte capricioasa sa compor-
tare; absențele de la pregătire, de-

SPORT CLUB

terminate de modul condamnabil cum
își organizează antrenamentul în re-
gie proprie, ne fac să ne gîndim cu
regret la perioada în care acest ju-
cător dotat a lucrat cu seriozitate, a
învinz invitațiile așa de dăunătoare
ale prietenilor și a cucerit titlul de
golgeter. Să uite Rugiubei ceea ce îi
este folositor?

Acestea ar fi, străbătute cu destu-
tă viteză, problemele de astăzi ale
lui S.C. Bacău. În orele cînd rîndu-

rite de față vă ajung sub ochi, Ră-
duleștii și echipa pe care o antre-
nează se află într-un turneu în Ia-
ban. Ei speră să desăvîrșească aici
cele începute pe potecile de la
Slănic.

Costică Rădulescu ne mărturisea,
cu cîteva ore înaintea plecării, că
„off-ul” cel mare al formației lui că-
mine creșterea forței de finalizare.
Bacăuanii au înscris în partidele de
verificare 24 de goluri. „Față de si-
tuațiile de marcare de mare clari-
tate pe care le-am avut și fiind
cont de gradul de valoare al adver-
sarului, de clasa lui competițională,
inferioară, numărul multumitor de
goluri era de cel puțin 35. De altfel
în retur, dacă vrem să facem cu a-
devărat ceva, aici trebuie să progre-
săm. Mă chinuie cifra golurilor în-
scrise de noi în toamnă. E cu 10 mai
mică decît am realizat anul trecut.
Ah! Și de cîte ori ajungem în po-
ziții bune de șut! Finalizarea, asta
e, finalizarea...” Și omul fără astim-
păr din fața mea pare că se perpe-
lește pe jar. Să sperăm că etapele
primăverii vor aduce liniște și mul-
țumire acestui om care respiră doar
pentru fotbal și echipa lui.

Eftimie IONESCU

Aflat la jumătatea acțiunii sale irezistibile, Savu își va încheia cursa-salom printr-un gol înscris în por-
ta lui Suciu (Față din „amicalul” Rapid — Sportul studentesc, 3—2)

FOTO: S. BAKCSI

MARELE PLAN DE ASALT AL UNUI SEZON... FIERBINTE

L a ora aceasta C.S.M. Reșița se
află în Iugoslavia, în turneu.
Astăzi reșițenii vor susține al
doilea joc de pregătire al turneului,
tot cu gîndul la „primăvara fierbinte”
care urmează pentru „echipa dintre
furnale”. De la începutul lui ianua-
rie, de cînd au început pregătirile,
Reinhardt și băieții săi fac totul în
numele marelui ideal care este men-
ținerea echipei în prima divizie a
țării. În numele acestui ideal fiecare
trudește cu o voință rară. Și nimeni
n-a spus măcar o dată că e prea
greu, prea istovitor acest program de
iarnă. Cele zece zile de la Văluș și
sedințele zilnice de „încălzire fizică
a bateriilor”, de la Reșița ar fi spe-
riat însă cu siguranță pe mulți. De
fapt, acest program dur a devenit o
obișnuință pentru majoritatea jucă-
torilor reșițeni. Pentru că și în iarna
trecută, cînd echipa se bătea pentru
promovarea în Divizia A, și atunci,
spunem, totul a fost la fel de intens,
la fel de greu. Lucru care a pregătît
organismele pentru rezistența sporî-
tă, dar cu alte pretenții, din iarna
aceasta. Dar, în același timp, și un
motiv de îngrijorare față de adap-
tarea celor noi la „programul spar-
tan”. Doctorul echipei, Ion Sporea,
mărturisea sincer, acum cîteva zile:
„Mă temeam că cei care nu făcuseră
pregătiri cu echipa noastră în iarna
trecută nu vor rezista programului,
iar eu voi avea probleme deosebite.
Dar, spre bucuria noastră, și Beldea-
nu, și Gașpar și Dudu Georgescu, și
Georgevici, și Nestorovici s-au prezen-
tat foarte bine în această primă pe-
rioadă cînd încălzirea de efort și
de intensitate a fost foarte mare”.

...Ion Reinhardt, fire realistă, știa
prea bine că, acum, cînd echipa are
o condiție cu obligații mari trebuie
să aducă ceva nou în „perioada fi-
zică” față de anul trecut. Îl obli-

gase la aceste metamorfoze superioa-
re și primul tur de campionat din Di-
vizia A, cu carențele semnalate. Și
antrenorul a schimbat, în primul
rînd, intensitatea: „Am folosit dis-
tanțele scurte, dar foarte, foarte in-
tense. Tocmai pentru a elmina miș-
carea lentă din „stilul” echipei. Ea
are nevoie de un ritm mai viu, mai
incisiv. Ceva am realizat noi în
această direcție. Mai avem, însă, de
lucrat mult. Și vom lucra...”

Poate că Reinhardt s-a referit la
ambitiile tuturor jucătorilor săi de

C.S.M. Reșița

a reuși în acest retur autodepășirea
echipei... Poate s-a referit la faptul
că C.S.M. Reșița are la ora actuală
un psiholog (Hogati) care a testat
din foarte multe puncte de vedere
lotul, iar rezultatele științei vor juca
un rol important în „asaltul de pri-
măvară”. ...Poate că s-a referit și la
faptul că de la 1 februarie echipa are
un preparator fizic, în persoana pro-
fesorului Kudlimai, antrenor de
handbal... Și, în primul rînd, antre-
norul reșițean voia să spună prin a-
cele cuvinte „vom lucra” că el este
conștient de necesitățile actualei pe-
rioadă cînd se pregătește „marele
asalt”, și de hotărîrea sa de a face
absolut totul pentru ca și la anul

• BUCURIILE ȘI NEMULȚUMIRILE ANTRENORULUI REINHARDT
• DOCTORUL SPOREA AVEA ÎNDOIELI • DISTANȚELE SCURTE, ÎN
RITM INTENS — ELEMENTUL NOU AL ACESTEI IERNI • C.S.M. RE-
ȘITA ARE UN PSIHOLOG! • „CÎND VOR ÎNTELEGE NEAGU,
SZILAGHI, NESTOROVICI ȘI CEILALȚI CĂ FUTBALUL MODERN SE
JOACĂ SIMPLU!” • TOATE GÎNDURILE DUC SPRE MENTINEREA
ÎN PRIMA DIVIZIE.

publicul reșițean să urmărească me-
ciuri de primă scenă...

— Au fost cele mai tari pregătiri
pe care le-am făcut!

— N-am făcut de cînd mă știu așa
pregătire! Și mă simt foarte proas-
păt!

Primul vorbise Dudu Georgescu
care, deși nu are dezlegare de la clu-
bul bucurestean Progresul (deocam-
dată) a făcut pregătirile de iarnă
cu echipa reșițeană. A doua afirma-
ție aparține căpitanului formației de
pe Bîrzava, Georgevici. Nu trebuie
reținut decît un singur lucru: cei doi
jucători au destule sezoane în prima
divizie și au lucrat cu antrenorii
foarte cunoscuți. Asta spune, cred,
totul despre zilele de iarnă ale echi-
pei reșițene...

...Acum o săptămînă, la Timișoara.
C.S.M. susținea un joc de pregătire
cu „Poli” Timișoara. Al treilea joc în
iarnă. Primul fusese cu Progresul
(pierdut acasă cu 1—0), al doilea cu
Metalul Oțelului Rosu (scor 4—1). An-
trenorul reșițenilor spusese înaintea
meciului de la Timișoara: „Nu mă
interesează rezultatul! Dacă urmă-
ream acest lucru, aș fi cîștigat par-
tida cu Progresul!”. Era o ipoteză
după care trebuia judecat, deci, ami-
calul acela de pregătire cu „Poli”,
pierdut cu 2—0. Și n-am urmărit re-
zultatul. L-am urmărit mai ales pe
antrenorul, omul de la cîrma echipei
în exteriorizările sale spontane din
timpul jocului. Cel mai mult l-a ne-

mulțumit (și pe el) atacul. Jocul
lent, plin de floricele și lipsa șuturi-
lor. La un moment dat l-a scos pe
Atodiresei și l-a introdus pe Neagu.
Nimic nou. Atacanții reșițeni ajun-
geau în poziții foarte bune, dar fie
că mai preferau un dribling, fie că
din ezitare ratau foarte mult. Nes-
torovici a ratat de la cinci metri;
Dudu Georgescu (încă neîntors în rit-
mul cu care ne obișnuise cîndva) nu
reușea să fie acel „virf” energic,
atît de insistent: cele două extreme
ale echipei, Atodiresei și Florea, oa-
menii care n-au înscris măcar un gol
în tur, au început bine, s-au deplasat
înelșător, dar n-au șutat la poartă,
iar Florea s-a „stîns” treptat. N-am
urmărit rezultatul... În final antre-
norul formației mărturisea puțin în-
gîndurat: „Cînd or să înțeleagă ata-
canții mei că fotbalul modern se
joacă simplu!” Cînd?...

...Fizic, echipa se prezentase foarte
bine. „Din acest punct de vedere
toată lumea se va prezenta foarte
bine la începutul campionatului! În
partea a doua a returului însă, încep
echipele să cedeze fizic. Tocmai de
aceia noi trebuie să ne pregătăm în
așa măsură încît și atunci, în finalul
de campionat, cînd se hotărăse alilea
destine, să fim proaspeți, să avem re-
zistență!...” În numele acestei convin-
geri, C.S.M. Reșița nu a abandonat,
acum, în perioada specifică, elemen-
tul fizic. Ea face și în această fază
de pregătire cîte un antrenament fi-
zic pe zi. Cu ambiție, cu oarecare
stoicism, cu gîndul mereu viu că a-
ceastă primăvară fierbinte va aduce
multă bucurie pe Bîrzava...

Mircea M. IONESCU

MEREU LA UN PAS DE RETROGRADARE

Electroputere Craiova, echipa promovată în Divizia B de regretatul antrenor O. Iordănescu împreună cu Clement Iordănescu a mai trecut prin momente grele. Exact cu un an în urmă, de pildă, se afla în aceeași situație ca și acum, la un pas de marginea prăpastiei. Atunci, în iarna trecută, doi entuziaști și excelenți cunosători ai fotbalului — antrenorul Constantin Oțet și medicul Vasile Frinculescu — s-au angajat să pună stăvilă alunecării echipei spre Divizia C. Au impus o disciplină de fier, au efectuat zeci de ore de antrenament intens reușind, în extremis, ceea ce nimeni nu mai spera. Doi oameni „de fotbal” și vreo 14 jucători au demonstrat în cinci luni că în fotbal nu se poate trăi fără muncă, pasiune, sacrificii.

Dar, iată că a trecut un an și Electroputere se află din nou la hotarul dintre „B” și „C”. N-a învățat nimic din istoria ultimilor ani și, se știe, șansa supraviețuirii fără strădanii nu poate fi forțată la infinit. Am fost la Craiova, în marea uzină. Am discutat cu mulți oameni. Căutam acum să desprindem dintr-un noian de fapte pe cele mai semnificative, pe cele care au cîntărit greu în balanța comportării nesatisfăcătoare a echipei în toamna anului '72.

• „N-AM PRIMIT NICI UN SRIJIN DIN PARTEA NIMANUI...” (Clement Iordănescu, antrenor).

Pînă în vara trecută, Clement Iordănescu a fost antrenorul coordonator al Centrului de copii și juniori Universitatea. N-a vrut să treacă la Electroputere, de unde fusese concediat cu vreo trei ani în urmă. A refuzat o zi, două, trei pînă cînd s-a trezit cu o mașină la stadion. A cedat insistențelor în momentul cînd i s-a promis tot sprijinul necesar.

Făcînd o retrospectivă a turlui, antrenorul echipei Electroputere găsește patru categorii de cauze care au generat slabul randament al formației: 1. lot necorespunzător (echipa nu are un coordonator de joc, nu are o linie de atac eficace); 2. tratarea superficială a pregătirii de către unii jucători (Boșoteanu Bitlan), conjugată cu viața nesportivă pe care au dus-o alții (Vasilescu, Șarpe, Bichea); 3. lipsa unei baze sportive corespunzătoare, necesară efectuării procesului de instruire conform cerințelor diviziei; 4. totală inactivitate a biroului secției de fotbal în timpul campionatului. „Nu m-a ajutat

nimeni cu nimic. Am bătut numai la uși închise. Echipa este vitregită de orice fel de condiții...” Exagerează antrenorul Iordănescu? Nicidecum. În deplasare, la Anina, Electroputere a plecat cu o... dubă de plîne! Acest singur exemplu spune totul.

• „CA SĂ ACTIVEZE, AR FI TREBUIȚ SĂ EXISTE. OR, EU N-AM AUZIT...” (George Popescu, președintele clubului).

N-a existat nici birou de secție, nici secție de fotbal. Așa că nu avea cum să se desfășoare o viață de secție. Tov. George Popescu a ținut însă să ne spună că pentru prima dată, în 1972, clubul și-a îndeplinit planul financiar la toate capitolele, dar că, pentru a se ieși din impasul actual, în care se află echipa de fotbal, este nevoie de un sprijin substanțial din partea tuturor forurilor locale. De acord. Nu-

• „PREA MULȚI ANTRENORI S-AU PERINDAT, ÎN ULTIMII ANI, LA CONDUCEREA ECHIPEI...” (I. Amărășteanu, membru în consiliul clubului, D. Popescu, secretarul comitetului sindicatului).

Se pare că greșeala cea mai mare, în această privință, s-a făcut în momentul cînd a fost destituit antrenorul Clement Iordănescu, cel la care s-a apelat atît de insistent, în vara trecută. După șase ani de activitate la Electroputere, cuiva nu i-au mai plăcut ochii celui ce se ocupa de pregătirea echipei, preferîndu-i pe aceia ai lui Voroncovschi, adus cu surle și fanfare de la Timișoara. Voroncovschi n-a putut suporta însă... aerul de Craiova, a stat vreo cîteva luni, apoi a plecat fără să spună măcar la revedere. De atunci, aproape sezon de sezon,

tehnic primit din partea C.J.E.F.S. Dolj este egal cu zero (n.n. de patru luni clubul are în schemă post liber de vicepreședinte cu probleme tehnice!?!). Nici federația nu acordă atenția necesară necazurilor echipei mai mici... În continuarea discuției, inginerul șef al fabricii de transformatoare a reușit să pună, fără sîială, degetul pe rana care doare cel mai mult. „Electroputere a ajuns pe marginea prăpastiei pentru că nu are jucători care-i trebuie. Și nu-i mai are deoarece de patru ani, echipa de juniori a fost pur și simplu ignorată. Nimeni nu s-a mai ocupat de creșterea unor jucători ca Iulică Popa, Niculescu, Tăcoi, Boșoteanu, Dascu, Bondrea care plecați de la noi au fost promovați...”

Uzina Electroputere are un grup școlar profesional cu peste 2500 de elevi și un liceu industrial cu alți 700—800 de elevi. Cînd cineva se ocupa serios de selecția, din rîndul acestora, a unor elemente talentate pentru echipa de juniori, jucători legați apoi moral și material de uzina care i-a crescut divizionara B, Electroputere, avea un lot de jucători foarte buni. Dar timp de aproape patru ani a existat un gol imens în această activitate și repercutuniile au devenit din ce în ce mai grave. Nu înțiplător, tocmai în această perioadă soarta echipei a atîrnat de un fir de ață, la sfîrșitul campionatelor.

Din toamna trecută, la echipa de juniori a fost readus antrenorul Romeo Octavian. S-a corinit serios la treabă, au fost organizate selecții, se acordă o atenție deosebită cîtorva tineri de cîrtă perspectivă. Niță, Scarlat și Grigore sînt trei jucători care vor putea fi promovați în scurt timp. Alături de acest semn bun celorlalte, desprins din raidul nostru efectuat la marea uzină craioveană (● activizarea secției de fotbal, al cărei președinte de onoare este acum Victor Ionescu, directorul general al uzinei; ● pregătirea bună, făcută la Călimănești; ● atragerea, alături de echipă, a unui număr cît mai mare de susținători; ● întărirea disciplinei și muncii de educație cu jucătorii etc), putem concluziona că divizionara B, Electroputere Craiova — ajutată acum, în ceasul al 12-lea — poate evita, încă o dată, în extremis, retrogradarea. Ulciurul nu merge însă de prea multe ori la apă. Adevărul acesta n-ar trebui să-l uite cei de la Electroputere.

Laurențiu DUMITRESCU

ELECTROPUTERE Craiova

mai cîd... începutul trebuie să-l facă însuși clubul printr-o activitate mult mai eficientă decît pînă acum. Abia după încheierea turului s-a trecut la reorganizarea (cam impropriu cuvîntul, din moment ce ființase doar cu numele) secției. Au fost cooptați în conducerea ei salariați cu prestigiu în uzină. Tot în aceste zile și-au adus... aminte că există și o bază sportivă, cu un teren regulamentar care POATE fi nivelat, că vestiarele POT fi încălzite, că prin silele dușurilor existente POATE curge și apă caldă, nu numai rece! Președintele activ al noii secției de fotbal, Alexandru Ene ne-a vorbit și despre o reactivizare a membrilor susținători ai echipei din uzină, vreo 3000 la număr, despre o preocupare mai mare pentru soarta jucătorilor etc.

Acum. De ce tocmai acum? Trebuia să ajungă echipa, din nou, cu sabia lui Danocles deasupra capului, pentru a se produce o oarecare efervescență în jurul ei, pentru a se trece la o serie de măsuri ce trebuiau să fie materializate de multă vreme? N-am primit răspunsurile așteptate. În schimb, am aflat, în continuare, alte motive datorită cărora Electroputere pendulează între retrogradare și rămînerea în Divizia B. Printre ele:

mereu altcineva s-a ocupat de pregătirea echipei. În momentul prezenței noastre la Electroputere, circula cu insistență zvonul că antrenorul Iordănescu va fi din nou schimbat și că de această problemă se ocupă, în mod special, cineva de la consiliul local al sindicatelor!?! „Nu sînt de acord cu schimbarea antrenorului — sublinia Alexandru Ene, președintele noii secției de fotbal. Ni se spune că nu mai are autoritate. Posibil să fie așa. Dar l-a ajutat cineva să-și mențină și întărească autoritatea față de jucători? Nu. Dacă echipa se află într-o situație atît de precară, antrenorul e ultimul dintre vinovați.” Inutile alte comentarii.

• „O ECHIPA NU POATE TRAI DACĂ NU ARE UN IZVOR DIN CARE SA-ȘI TRAGA PUTEREA...” (Nicolae Pădureanu, inginerul șef al fabricii de transformatoare).

Nicolae Pădureanu este și președintele de onoare al clubului. Și unul dintre foarte puținii salariați din conducerea mării uzine pasionate de sport, care se străduiește să facă ceva, să dea o oarecare substanță preocupărilor de natură sportivă din uzină. „N-au fost găsiți oameni capabili care să se ocupe cu tragerile de inimă de organizarea activității sportive. Ajutorul

DIN NOU DESPRE METALURGISTUL CUGIR

AM PRIMIT O SCRISOARE

În numărul precedent al revistei am publicat în această pagină un material de analiză asupra stărilor de lucruri care au adus echipa Metalurgistul Cugir în pragul retrogradării din Divizia B. În acel material se vorbea și despre activitatea fostului antrenor al echipei, Nicolae Petrescu, despre faptul că el nu s-a mai prezentat în această iarnă la pregătirile echipei. Recent, el ne-a vizitat la redacție, rugîndu-ne să publicăm următoarea scrisoare:

Am citit cu atenție articolul apărut despre fosta mea echipă. Nu vreau să încerc a mă dezvinovăți ci doresc să fac unele precizări. În luna august am fost solicitat de tovarășul V. Rapcea, vicepreședintele asociației sportive Metalurgistul Cugir, să preiau conducerea tehnică a echipei, întrucît fostul antrenor V. Tilmăciu a renunțat să mai antreneze formația dă Cugir. Am fost de acord, fapt pentru care am și încheiat un contract pe termen de doi ani. Încă de la primele antrenamente am făcut apel la toate cunoștințele mele profesionale pentru ca echipa să poată păși în campionat bine pregătită să fac față cu succes jocurilor pe care le avea de susținut. Dar, după primele etape au apărut și primele greutăți. Mai mulți membri ai secției de fotbal au încercat să mă influențeze în privința alcătuirii formației, sugerîndu-mi diverse formule de echipă sau avînd preferințe pentru anumiți jucători, vîrst-

nici și cu randament scăzut. Permanentele divergențe dintre mine și membrii secției au culminat cu suspendarea mea pe timp de cinci zile (!) în săptămîna premergătoare etapei a XV-a a jocului cu Politehnica Timișoara disputat la Cugir. Pentru acel meci, de echipă s-au ocupat Alexandru Pașcanu și Ion Buncie, ambii de la centrul de copii și juniori. Am sesizat în scris această stare de fapte Colegiului central al antrenorilor, F.R.F. După cele cinci zile de interdicție, conducerea secției nu mi-a comunicat nimic în privința revenirii mele la echipă și astfel am fost pus în delicată situație de a deveni simplu spectator la programul de pregătire de care se ocupau în continuare. Al. Pașcanu și I. Buncie. Așa stînd lucrurile, era firesc să mă preocup de situația mea profesională fapt pentru care am solicitat în nenumărate rînduri conducerea secției să ia o hotărîre în privința persoanei mele. De fiecare dată pri-

meam însă același răspuns evaziv din partea tov. Seadi Ion — secretarul asociației: „Deocamdată n-ai de ce să-ți supărați. Leafa îți merge”. Am plecat în concediu la București, iar la data de 10 ianuarie, cînd gîtiam că este programată ședința de încercare a pregătirii returului, am revenit la Cugir. Dar la acea ședință, la care conducerea asociației a convocat pe membrii secției, jucători și pe instructorul Buncie, căruia de fapt i s-a încredințat soarta echipei, eu nu am fost invitat. Intr-o atare situație am făcut un memoriu la federație în care am arătat realitatea menționînd faptul că am părăsit motivat echipa, fiind voit înlăturat de conducerea asociației sportive Metalurgistul Cugir, și am plecat la București.

Alte cauze care s-au repercutat negativ asupra activității mele. Lipsa de sprijin din partea conducerii asociației în luarea unor măsuri disciplinare ce se impuneau imediat. De exemplu, în cazul jucătorilor Tripa, Mateescu și Pirvulescu, vinovați de repetate abateri de la conduita sportivă și cărora le-am cerut suspendarea, conducerea asociației a respins propunerea mea. O altă greșală capitală la conducerea asociației s-a comis la alcătuirea lotului cu foarte mulți jucători plafeați, aduși la Cugir numai pentru numele lor, majoritatea dintre ei preocupați mai mult să ducă o viață comodă și mai puțin de depunerea unor eforturi

susținute în vederea redresării echipei.

Aș fi lipsit de sinceritate dacă n-aș recunoaște că în perioada în care am funcționat ca antrenor la Cugir am avut și eu o seamă de lipsuri, am făcut unele concesiuni unor jucători, nu am dovedit în orice împrejurare fermitatea care trebuie să caracterizeze pe oricare antrenor. Sînt conștient de acest lucru, dar tot atît de adevărat este că atunci cînd muncesc într-o colectivitate, oamenii de bună credință trebuie să te ajute la greu, mai ales că și unii și alții aveam de îndeplinit un singur obiectiv: menținerea echipei în Divizia B pe o poziție cît mai durabilă.

Cu respect

N. PETRESCU

N. R. Iată, deci, noi fapte revelatoare despre echipa Metalurgistul Cugir pe care reporturul nostru nu le-a putut afla de la fața locului. Publicăm această scrisoare în dorința de a da posibilitatea forului local, respectiv Consiliului Județean de Educație Fizică și Sport Al. Ia, de care aparține amintita echipă, de a analiza situația precară existentă la Cugir și de a lua măsurile de rigoare. Credem că și Colegiul central al antrenorilor are datoria de a cerceta cazul și de a-și spune cuvîntul.

• UN MUREȘEAN DESPRE DRAMA PROGRESULUI. Ștefan Domahidi (Tg. Mureș) consideră că, fiind sezon mort de fotbal, singurul lucru înțelept pe care-l poate face este să... citească tot ce se scrie despre cel mai îndrăgit dintre sporturi. L-a frapat în mod special un articol despre drama Progresului București, îl compătimește pe antrenorul Eugen Iordache și gîndește că „această echipă care a avut atîția jucători buni și foarte buni ca Beldeanu, Dumitriu IV, Tănăsescu, Năstase, M. Sandu, Cassai, Dudu Georgescu, Grama etc. n-ar fi trebuit să se sfîrșimă ca un bibelou căzut dintr-o vitrină. Păcat, mare păcat. Clubul n-a reușit să-și păstreze bijuteriile. Sau a-a știut cum să „umble” cu ele?...”

— Și una și alta, stimate tov. Domahidi. Cert este că Progresul nu și-a însușit încă marea artă de a-și păstra jucătorii.

„Unii dintre cei plecați, probabil, vor reuși să se mențină în atenția generală. Alții însă... Năstase și Dumitriu IV mă cam îngrijorează. La Steaua s-ar putea să se plafoneze. Ca atîția alții înaintea lor.

— Poate că nu va fi cazul lui Dumitriu IV și Năstase.

„Bine-ar fi. M-aș bucura mult pentru ei.”

• O OLTEANCA — DOUA PASIUNI. După ce caută și găsește o... suză, pentru deranjul pe care ni-l pricinuieste prin a ne scrie, craioveanca Eugenia Papuc începe să facă unele mărturisiri: „Sînt elevă a Liceului nr. 2 din Craiova. Prima mea mare pasiune este limba franceză pe care vreau să mi-o însușesc foarte bine. A doua, și vă rog să nu rideți, este fotbalul. Admir și susțin pe Universitatea noastră. Trebuie să vă mai spun că-l urmăresc aproape toate jocurile de pe stadionul „Central”. Problema care se pune acum, întîr tur și retur, este dacă Marcu, Tărălungă, Strimbeanu, Sameș vor câștiga campionatul...”

— Recent, la Herculane, toți jucătorii craioveni au „tras” cît au putut la antrenamente, cu gîndul declarat — la una din cupele europene. Poate chiar prima. Așa că, să mă așteptăm.

„În toamnă, la meciul cu Jiul, deși portarul Ioan Gabriel a primit patru goluri, mie, vă spun sincer, mi-a plăcut cum a apărut. Fiind un portar nou în divizie aș dori să aflu cîteva date despre el...”

— Gabriel Ioan (Ioan fiind numele de familie) este bucureștean, are 20 de ani. A jucat la Steaua tineret-rezerve. Din vara anului trecut s-a transferat la Jiul (str. Ion Creangă) unde a și fost promovat de antrenorul Ștefan Coidum.

• DE CE A RĂMAS ACASĂ NUNWELLER. Doi elevi de la Școala profesională de chimie din Tîrnăveni — Valer Valea și Adam Ernő vor să știe, în primul rînd, de ce a fost scos din echipa națională Radu Nunweiler și, în al doilea rînd, unde a mai jucat Mircea Lucescu înainte de a veni la Dinamo București. La prima întrebare singurul răspuns plauzibil nu-l poate oferi decît un singur om, Valentin Stănescu. Noul antrenor al „tricolorilor” încearcă să imprime echipei un alt mod de joc la mijlocul terenului. Dorește o trecere mai rapidă a baloanelor, prin această zonă, spre virfurile de atac. Și consideră că acest lucru îl pot face mai bine Dumitru, Dinu, Beldeanu, Dobrin. Asta nu înseamnă că Radu a ieșit total din vederile selecționerului. Referitor la a doua întrebare: Mircea Lucescu, înainte de a se transfera la Dinamo, a jucat la Sportul studențesc (pe atunci, Știința București) în Divizia B. Cînd a îmbrăcat tricoul echipei din șos, Ștefan cel Mare era deja divizionar la A.

PE SCURT. Marin Bălteanu (Cluj): în 1966 — Dobrin, urmat de 2. Gh. Constantin 3. N. Coman 4. Ion Ionescu 5. Dan Coe, iar în 1967 — tot Dobrin, urmat de asta dată de 2. Gherghel 3. Pîrcălab 4. Dumitriu II 5. I. Nunweiler; Aurel Apostu (Orăș Georgehe Georgehe-Dej): Vasile Aelenei a fost junior pînă în vara lui 1972. Are deci 19 ani; Ioan Lespuc (Cluj): 1. Nu avem datele solicitate 2. Iordache, fost la „U” Cluj, a apărut în lotul Sportului studențesc, club la care vrea să se transfere; Florica Morodan (Pîncota Arad): Nu s-a renunțat definitiv la Radu Nunweiler, Dinamo-vistul face parte din lotul lărgit al „tricolorilor”; I. Vezeanu (Deva): Adresată-vă antrenorului Mureșului, I. Vlad; Lucreția Nășăleanu (Lupeni): Sătmăreanu de la Steaua s-a născut la Salonta — Bihor. Nu este căsătorit; G. Georgehe (Sibiu): Un jucător, odată suspendat de federație nu mai are drept de joc la nici o echipă pînă în momentul expirării pedepsei; Pavel Pella (str. Cercul nr. 23, Timișoara) — dorește să facă schimb de însușiri; Vasile Creangă (Birlad): Lui Stere Adamache și puteți scrie pe adresa Steagului roșu, str. Poenilor nr. 5, Brașov; Emil Burcă (str. Vaslui 15, Cluj) are lipsă din colecția sa nr. 343 al revistei „FOTBAL”. Cine i-l trimite?; Nicolae Paraschivolu (com. Mihail Kogălniceanu Tulcea): 1. Clubului Dinamo București îi puteți scrie pe adresa: șos. Ștefan cel Mare nr. 7-9. 2. Ar fi mai bine să mergeți la Delta și să discutați cu antrenorul acestei echipe: Angelica Chiuchiu (Galați): 1. Sigur, jucătorilor cărora li se scrie pe adresa cluburilor lor, primese scrisorile; 2. Nu știm dacă lui Dumitrache, pe care-l simpatizăm foarte mult, îi plac porumbeli.

REPREZENTAT IVA ANGLIEI ÎN CRIZĂ!

Reprezentativa Angliei e în criză. S-ar putea foarte bine ca ea să rateze calificarea în turneul final al „Cupei mondiale” 1974. De câte ori îl întâlnești pe vechiul meu prieten, ziaristul italian, Ezio Di Cesari, el nu uită să-mi amintescă: „...Ramsey e depășit!”. Părerile pe care, mărturisesc, o împărtășesc și eu. Dar cum servește această constatare? Ramsey n-a avut bu-nul simț să demisioneze după C.M. 1970, după falimentul de la Leon. Nimic de făcut. Cu un asemenea antrenor depășit, nu numai că nu se poate câștiga titlul suprem dar nu e sigură nici calificarea. Dar nu reprezintă echitatea a da toată vina numai pe Ramsey. Mai cu seamă că mediocra națională engleză de astăzi intruchipează realitatea fotbalului nostru. Gravitatea situației noastre rămâne însă aceea că noi nu dispunem nici de elementele de mare talent care să ne încurajeze cit de cit pentru viitor. Italia, de pildă, are un Mazzola sau un Rivera. Noi i-am A-VUT pe Ball și Bell.

Stabilită deci această realitate, că reprezentativa nu este altceva decât intruchiparea mediocrității actualei generații de jucători, să ne întrebăm, totuși, mai departe: există jucători cu adevărat superiori celor care au realizat egalul cu reprezentativa Țării Galilor sau nu? Și, mai de-

parte, pînă la ce punct e posibilă străpungerea unei apărări permanente de 8-9 oameni așa cum s-a prezentat selecționata Țării Galilor?

În privința primei întrebări, după opinia mea, selecția lui Ramsey a reprezentat soluția cea mai bună a momentului dacă ne referim la compartimentul defensiv.

Aceștia sînt cei mai buni apărători de care dispunem; chiar și nesiguranța lui Ray Clemence în poartă demonstrează că tot bietul Gordon Banks rămîne cel mai bun om al postului. Linia de mijloc, în schimb, a apărut ca și inexistentă, lipsită de fan-tezie. În vreme ce linia de înaintare, alcătuită din Marsh, Chivers și Keegan, a reprezentat o mare deziluzie. Era greu de admis că, după aceea comportare cenușie, din primul joc cu galezii, de la Cardiff, Ramsey va mai rămîne la aceeași formație, dar el a făcut-o. Keegan a demonstrat din nou că nu posedă încă valoarea unui internațional de prima reprezentativă, în pofida jocurilor excelente pe care le face cu Liverpool. Compararea care s-a făcut între el și George Best îmi apare ca ridicolă. Keegan e un jucător abil și curajos, dar atât... Între noi fie vorba, antrenorul Don Rogers, care a făcut minuni cu Crystal Palace și care ar fi singurul indicat să-l în-

locuiască pe Ramsey (dacă acesta ar avea buna inspirație să se retragă...) nu are nici un fel de admirație pentru Keegan.

Ajungem acum și la a doua întrebare. Apărarea supra-aglomerată a galezilor putea fi învinsă dacă noi am fi dispus de o extremă veritabilă spre a realiza acele acțiuni de învăluire — remedii unice pentru a învinge acest gen de redute. Dar ne-a lipsit acest om, în rolul său fiind utilizat Keegan, el care nu dispune de calități specifice unei aripi. După meci, valorosul jucător și căpitan al selecționatei Țării Galilor — England — îmi spunea despre jocul unsprezecelu englez că a fost... „stereotip și neclar”. Alt titular al formației galeze, tînărul Terry Yorath, de la Leeds, îmi mărturisea: „...cînd se apropiau de careul nostru nu aveau nici un fel de idee de ce vor face. Se rezumau să arunce mingea înspre careul de 16 metri...”

Contra unui portar care nu știe ce e gheșala la mingiile inale, așa cum e Gary Sprake, contra unor apărători înalți și decizi, de tipul lui England și Roberts, era cea mai absurdă tactică. Chiar dacă Colin Bell a lovit, o dată bara cu o minge trimisă cu capul. Se simțea nevoia unor aripi, unor aripi reale, chiar dacă fundații la-

ALAN BALL

terali au căutat, inutil să îndeplinească ei această misiune.

Azi, Ramsey are o altă ocazie de a experimenta, de a încerca. Sau, din nou, de a greși. Echipa Angliei întâlnește, într-un joc oarecum festiv, selecționata Scoției la Glasgow. Trebuie să schimbe ceva fără discuție, dar cu ce elemente? Reprezentativa sub 23 de ani a învins ușor o selecționată olandeză care nu valorează mare lucru și a evidențiat cîțiva jucători buni, e drept, însă neexperimentați. Să se renunțe la Ball-Bell, la Chivers-Marsh, perechi care arată tare palid. Dar cu cine? E grea dilema lui Ramsey! Dar el singur a creat-o prin ezitățile lui de după succesul din 1966.

BRIAN GLANVILLE
Londra, februarie

NOUA ZEELANDĂ —

ȚARA CU CEL MAI TÎNĂR

CAMPIONAT DIVIZIONAR

Citind fotbalul australian, care în ultima vreme a început să fie bine cunoscut, nu se poate să nu-l asociezi de cel din Noua Zeelandă, vecina sa din sud-est, cu care întrefine tot mai mult interesul pentru sportul cu balonul rotund pe teritorii unde alte discipline sportive domnesc: natația, tenisul și rugbiul în țara cangurilor, rugbiul în insula neozelandeză.

Cine crede că fotbalul este de dată recentă în Noua Zeelandă se înșală. O singură dovadă: Cupa și-a sărbătorit anul trecut 50 de ani de existență! Numai că popularitatea fotbalului s-a realizat lent. În primul rînd pentru că a avut un rival redutabil: rugbiul, care satisfăcea pe suporterii interesați mai mult de vigoarea și performanța fizică. În al doilea rînd, se opuneau condițiile obiective, specifice insulei: populație mică, orașe mici.

În ultimul sezon însă fotbalul a făcut progrese și conducerea sportului și su-

DOCUMENTAR

porterii recunosc acum veleitățile și ambiția „balonului rotund” de a fi primul sport din Noua Zeelandă care are o competiție națională unică la nivelul cluburilor. Și din 1970 a luat ființă un campionat pe țară, ajuns la a treia sa ediție. Pînă atunci, întrecerea avea loc pe trei grupe regionale (Sud, Nord și Centru). Cele trei campionate naționale au fost cucerite pe rînd de Blockhouse Bay Auckland, Eastern Suburbs Auckland și Mount Wellington. Prima și ultima echipă au câștigat titlul la golaveraj. În Cupă, s-a înregistrat un record de... durată: echipa Christchurch United a dispus în finală de campiona Mount Wellington după 420 de minute de joc! După 4-4 la Wellington și 1-1 la Christchurch, au urmat alte două jocuri de baraj cu prelungiri. Finalmente, Christchurch a învins cu 2-1...

Campionatul — patronat de o fabrică de tutun, care oferă la sfîrșit premii în bani — a cunoscut în ultima sa ediție o asistență mult mai mare la meciuri. presa, radio-ul și televiziunea au asigurat fotbalului cel mai bun loc, iar nivelul de joc a crescut. Totuși, există, o mare problemă: federația a lăsat pe seama cluburilor, aproape exclusiv, responsabilitatea organizării acestui campionat. Dar, încasările la jocuri nu reușesc să acopere cheltuielile necesitate mai ales de deplasări și primele de joc. Iar federația nu le ajută de fel. Din acest motiv, unele echipe, ca de pildă Invercargill, dintr-un orașel din sud, au fost nevoite să renunțe la participarea la campionatul național. Deplasările erau prea numeroase și la distanțe mari și costul călătoriilor cu avionul prea ridicat pentru bugetele lor.

Campionatul național este, acum, o realitate și nimic nu poate determina o reîntoarcere la vechea formulă. Federația (afiliată la F.I.F.A. în 1948) și antrenorul național Barrie Truman au posibilitatea, datorită existenței unei asemenea competiții, să desfășoare mai ușor munca de selecție. Truman poate urmări aproape 100 din cei mai buni jucători care activează în cele 10 echipe (8 la prima ediție) participante la campionat: Mount Wellington, Blockhouse Bay, Eastern Suburbs și Auckland City — toate din Auckland —, Christchurch United, Gisborne City, Stop Out Wellington, Caversham Dunedin, Wellington City și New Brighton Christchurch.

Truman — un tînăr antrenor englez, dornic de noutăți — depune o intensă activitate pentru a asigura perspective fotbalului neozelandez. Și selecționata națională a început să obțină rezultate încurajatoare: victorii cu 4-1 și 2-1 în meciurile cu Noua Caledonie, 1-3 cu Australia, 1-1 cu Indonezia și 1-3 cu Noua Caledonie (ultimele trei partide în deplasare), în cadrul unui turneu în Asia de Sud-Est.

Acum, eforturile sînt îndreptate spre pregătirea echipei naționale pentru preliminariile C.M. din cadrul subgrupe A din zona Asia-Oceania, preliminarii care se vor disputa sub forma unui turneu organizat în martie în Australia. Alături de Noua Zeelandă și țara organizatoare, Australia, mai participă Irak și Indonezia. Truman speră într-o comportare bună a tînerei sale echipe, a cărei vîrstă medie este de 23 de ani.

„MARACANA IUGOSLAVĂ” SE PREGĂTEȘTE PENTRU FINALA „CUPEI CAMPIONILOR” ȘI — POATE — PENTRU FINALA C.E. 1976

SCRISOARE DIN BELGRAD

Se spune, pe drept cuvînt, că Miodrag Petrovici, directorul celui mai mare stadion belgradean — „Steaua roșie”, s-a transformat din iulie trecut într-un... robot. Mai precis, din ziua în care U.E.F.A. a atribuit capitalei Iugoslaviei organizarea finalei din anul acesta a „Cupei campionilor europeni”. De atunci a început „bătălia” pentru marea sărbătoare. Stadionul, căruia belgradezii îi spun „MARACANA”, are o capacitate de 100.000 — 110.000 locuri, un gazon excelent și o instalație de noaptea dintre cele mai moderne din Europa. El este situat în mijlocul orașului, astfel că se poate ajunge foarte ușor la el. Cu toate acestea, organizarea unei asemenea finale presupune pentru organizatorii noi lucrări care ridică anumite dificultăți. Să-l lăsăm pe directorul stadionului să le enumere:

— Pentru cîntea ce ne-a fost făcută avem foarte multe lucruri de pus la punct. Trebuie amenajată o lojă specială, capabilă să găzduiască circa 3-400 de ziariști străini, cărora — altă dificultate — va trebui să le asigurăm aproape 150 de posturi telefonice și telexuri. Pe de altă parte, peste 40 de societăți de televiziune și radio își vor trimite

echipele lor, crainici și tehnicieni, care vor ocupa locuri în tribună și pe pista din fața ei. Toate acestea ne-au pus o serie de probleme, la ora actuală însă în mare parte ele sînt pe cale de a fi rezolvate. La 30 martie va sosi la Belgrad o comisie a U.E.F.A.-ei care va controla și verifica dacă totul corespunde cerințelor pentru a-și putea da ultimul aviz. Pentru noi, un examen pe care dorim să-l trecem cu bine. MAI ALES CA FEDERAȚIA NOASTRĂ DE FOTBAL A SOLICITAT ORGANI-

ZAREA TURNEULUI FINAL AL CAMPIONATULUI EUROPEI DIN 1976 și aprobarea acestei cereri va depinde de rezultatul constatărilor comisiei U.E.F.A. Vizitînd stadionul, ești impresionat de furnicarul de oameni care lucrează intens. Amenajările din tribune au intrat în faza finală. Dîmă încheierea lucrărilor din interiorul stadionului va începe amenajarea unui parc de mașini, prevăzută să adăpostească circa 15-20.000 de automobile. — Din aprilie —

continuă directorul stadionului — Steaua roșie își va disputa jocurile de campionat pe terenurile cluburilor Partizan și O.F.K. Beograd, pentru a menaja gazonul stadionului său.

Interesul amatorilor de fotbal pentru finala C.E.E. este — cum era de așteptat — deosebit. Iubitorii ai fotbalului din toate colțurile țării au început de pe acum să salteze federația iugoslavă cu cereri, individuale și colective, pentru rezervare de bilete. Federația, deocamdată, le înregistrează, as-

teptînd — în funcție de echipele care se vor califica în finală — numeroasele cereri, ce vor veni din țările respective. În orice caz, în cursă au rămas suficiente echipe cu veleități de finaliste, care să mențină interesul pentru finală.

— Datoria noastră este să oferim finalis-telor, publicului și oaspeților noștri cele mai bune condiții de joc și vizionare — a ținut să precizeze în încheiere Miodrag Petrovici.

DUȘAN BUGARIN
Belgrad, februarie

Carnet extern

ȘI DINCOLO DE HOTARELE ROMEI

Subiectul piperat al sezonului italian l-a reprezentat scandalul de la Roma, de care și noi am amintit în coloanele noastre, dezvăluind la acel meci dintre formația antrenată de Helenio Herrera și foștii elevi ai „magului”, jucătorii în tricouri negru-albastre ale lui Internazionale. Eroul, arbitrul Michelotti, s-a menținut, dirz pe poziție și avea să dicteze iarăși un penalty în favoarea oaspeților așa cum o făcuse pe stadionul olimpic din capitala italiană. În vreme ce C.O.N.I., proprietarul marii arene romane, e obligat la investiții importante pentru a asigura protecția arbitrilor, A. S. Roma a plătit greșelile suporterilor ei jucînd în deplasare două etape. Cîte întîlniri n-a avut președintele clubului, Anzalone, cu infocații susținători ai culorilor galben-roșii care amenințau cu alte „atacuri”, de data aceasta îndreptate împotriva federației, acuzată că are inima în Nord, la Milano și Torino (citește Inter, Milan, Juventus) desi sediul său e pe undeva prin centrul Romei... Spiritele păreau liniștite și chiar prima „exilare” a unsprezecelui roman o demonstrează.

A venit a doua deplasare în grup. Arezzo, lată stadionul desemnat de federație să fie neutră gazdă a partidei cu Verona. Automobilele și autocarele, drapate în roșu-galben, au luat, nebune, drumul lui Arezzo și claxoanele

înfierbîntate din plecare nu prevesteau lucruri bune. Așa avea să fie. După terminarea meciului, cei veniți din capitală au repetat demonstrația reprobabilă de pe stadionul olimpic. Mult mai mica arenă a suportat cu mult mai greu asaltul „tifosilor” nemulțumiți și sălbateci. Unul dintre cei mai bătrîni iubitori de fotbal din Arezzo avea să declare, privind tribunele devastate ale stadionului din orasul său: „...Nu se poate spune că musafirii din Roma sînt chiar așa de politicoși”.

Federația italiană s-a aflat într-o situație delicată. Și în fața unui paradox regulamantar! Să suspende iarăși pe A. S. Roma? Pentru un meci de care n-a răspuns, în fapt? Dar, mai cu seamă, să dicteze iarăși o sancțiune împotriva unui club care nu face parte din Nordul cel socotit atît de protejat? Și forul din Roma a hotărît să treacă cît mai discret peste noua „demonstrație” a suporterilor lui H.H. și a formației sale, dictînd o amendă, o amendă oarecare. Din Nord însă, de acolo de unde faptele violente și sălbatece se înregistrează mult mai rar, s-a auzit răspunsul unui oficial din Milano: „...Lamentările nu sînt altceva decît semnele slăbiciunii fotbalului din Sudul Italiei. Că titlurile se opresc numai în orașele din Nord nu e o întîmplare, ci dovada superioarei organizări a cluburilor din această parte”.

Eftimie IONESCU

PANORAMIC

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1972

5

OCTOMBRIE

● Göteborg, 15: SUECIA — MALTA 7-0 (5-0) p. C.M.
Au marcat: Edström — 3, Larsson — 2, Sandberg, Szepeński. 24 300 spectatori.
 Suedia: Hellström — Cronquist, Nordquist, Maalberg, Grip, Torstensson, Larsson, Sandberg, Szepeński, Edström, Leback.

EDSTROM

Malta: Mazzl — Debono, Scerri (E. Micaleff), Briffa, Spiteri, Dermanin, Cockx, Vassallo, Seychell (Ch. Michaleff), Arpa, Chürebani.
Arbitru: Hirviniemi (Finlanda).

● Freetown, 15: SIERRA LEONE — COASTA DE FIDEȘ 0-1 (0-1) p.C.M.

● Bydgoszcz, 15: POLONIA — CECOSLOVACIA 3-0 (2-0) A.
Au marcat: Deyna — 2, Gadocha. 40 000 spectatori.
 Polonia: Kostka — Gorgon, Gut, Musiał, Cwikiewicz, Szotysik, Deyna, Wojciechowski, Kraska, Maszczyk, Gadocha.
 Cehoslovacia: Cervenak — Dobias, Staskovan, Plass, Taborski, Novak, Pollak, Kuna, Hagara (Jurkanin), Kabat, Herba (Komanick).
Arbitru: R. Canak (Iugoslavia).

● Saigon, 15: VIETNAMUL DE SUD — AUSTRALIA 0-1 A.

● Guatemala City, 15: GUATEMALA — COSTA RICA 0-0 A.

● Viena, 15: AUSTRIA — UNGARIA 2-2 (0-2) p.C.M.
Au marcat: Dunai II, Kocsis (U. Hasi), Jara (A). 74 000 spectatori.
 Austria: Stachowicz — Pumm, Horvath, Schmidradner, Eigenstiller, Hickersberger, Hasi, Starek, Kogelberger, Parits, Jara.
 Ungaria: Gezzi — Pancsics, Kovacs, Balint, P. Juhász, I. Juhász, Szűcs, Kocsis, Szoke (Fazekas), Dunai II, Zambó.
Arbitru: R. Glöckner (R.D.G.).

● Copenhaga, 18: DANEMARCA — SCOTIA 1-4 (1-2) p.C.M.
Au marcat: Macari, Bone, Harper, Morgan (S), Laudrup (D). 31 200 spectatori.
 Danemarca: Therkildsen — T. Nilsen, Munk, Rontved, Ahlberg, Olsen, Bjoernmose, Laudrup, Hansen, E. Nielsen, Jensen.
 Scotia: Clark — Brownlie, Forsyth, Buchan, Colquhoun, Bremner, Graham, Bone (Harper), Macari, Lorimer, Morgan.
Arbitru: T. Bahramov (U.R.S.S.).

● Dublin, 18: IRLANDA — URSS 1-2 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Fedotov, Kolotov (U.R.S.S.), Conroy (I). 30 000 spectatori.
 Irlanda: Kelly — Kinnear, Hand, McConville, Carroll, Martin, Campbell, Rogers (Leech), Heighway, Treacy, Conroy.
 U.R.S.S.: Pilguz — Dzodzuasvili, Hurlilava, Kaplicini, Lovcev, Muntean, Fedotov, Kolotov, Evriujihin, Semenov, Puzaci.
Arbitru: H. Oberg (Norvegia).

● Sofia, 18: BULGARIA — IRLANDA DE NORD 3-0 (1-0) p.C.M.
Au marcat: Bonev — 2, Kolev. 50 000 spectatori.
 Bulgaria: Filipov — Zafirov, Stanikov, Ivanov, B. Kolev, Penev, At. Vasilev, Bonev, Denev, Stoiakov, Simov.
 Irlanda de Nord: Jennings — Rice, Nelson, Neill, Hunter, Clemence, Hamilton, McMordie, Dougan, Horgan, Best.
Arbitru: G. Schullenburg (R.F.G.).

● Las Palmas, 19: SPANIA — IUGOSLAVIA 2-2 (1-0) p.C.M.
Au marcat: Amancio, Asensi (S), Bajevici — 2 (I). 25 000 spectatori.
 Spania: Iribar — Sol (Lora), Gallago, Cruz, Tonoro, Luis, Amancio, Pirri, Asensi, Marcial (Ufarte), Valdez.
 Iugoslavia: Maric — Krivokuca, Paunovic, Holcer, Stepanovic, Pavlovic, Vladic, Petkovic, Acimovic, Bajevici, Gealci.
Arbitru: E. K. Walker (Anglia).

● Berna, 22: ELVEȚIA — ITALIA 0-0 p.C.M.

● Elveția: Prosperi — Mundschin, Ramseier, Boffi, Hasler, Odermatt, Kuhn (Demarmele), Chapuisat, Balmer, Müller, Jeandupeux.
 Italia: Zoff — Burgnich, Spinosi, Rosato, Bellugi, Capello, Agropoli, Rivera, Mazzola, Chinaglia, Riva.
Arbitru: K. Tscheneher (R.F.G.).

● Luxemburg, 22: LUXEMBURG — TURCIA 2-0 (2-0) p.C.M.
Au marcat: Dussler, Braun. 5 000 spectatori.

● Turcia: Zender — Kirchens, Flenghi, Jeitz, Da Grava, Fandel, Zunker, Pilot, Weiss, Martin, Braun, Dussler.
 Turcia: Yasin — Ekrem, Tuncay, Ozer, Zekeriyi, Corsal, Mehmet, Ziya, Osman, Gökman, Ender.
Arbitru: Riegg (R.F.G.).

● Seul, 22: COREEA DE SUD — AUSTRALIA 1-1 A.

● Zomba, 22: MALAWI — KENYA 2-1 (2-1) A.

● Seul, 24: COREEA DE SUD — AUSTRALIA 0-2 A.

● Buenos Aires, 25: ARGENTINA — PERU 2-0 (2-0) A.

● Manila, 25: FILIPINE — AUSTRALIA 0-6 A.

● Abidjan, 29: COASTA DE FIDEȘ — SIERRA LEONE 2-0 (1-0) p.C.M.

● București, 29: ROMANIA — ALBANIA 2-0 (2-0) p.C.M.
Au marcat: Dobrin, Dembrovski. 40 000 spectatori.
 România: Adamache — Sătmăreanu, Dobru, Antonescu, Deleanu, Anca, Nunweiller VI, Dembrovski (Iordănescu), Dobrin, Dumitrache, Lucescu.
 Albania: Muhedini — Gjika, Ibr-

shimi, Berisha, Seidini, Glafa, Ragami, Bizi, Parnaska, Gurma, Pano.
Arbitru: L. Vamvakopoulos (Grecia).

● Kampala, 29: UGANDA — LIBERIA 3-0 (3-0) A.

NOIEMBRIE

● Bratislava, 1: CECOSLOVACIA — R. D. GERMANIA 1-3 (0-1) A.
Au marcat: Pekarik (C), Kreische — 2, P. Duce (R.D.G.). 15 000 spectatori.
 Cehoslovacia: Flesar — Dobias, Dvorak (Chovanek), Zlocha, Koubek (Rusnak), Pollak, Kuna, Joki (Novak), F. Vesely, Pekarik, J. Capkovic.
 R.D.G.: Lihsa — Kische, Dörner, Bransch, Wäzlich, Seguin, Pommerenke, Kreische, Sparwasser, P. Duce, Streich.
Arbitru: C. Petrea (România).

● Rotterdam, 1: OLANDA — NORVEGIA 9-0 (1-0) p.C.M.
Au marcat: Neeskens — 3, Cruyff — 2, De Jong, Brodskamp — 2, Kelzer. 40 000 spectatori.

● Olanda: van Beveren — Schneider, Hulshoff, Mansveld, Krol, De Jong, Neeskens, van Hanegem, Pahlplatz (Brodskamp), Cruyff, Kelzer.
 Norvegia: Haftornsen — Meirik, Patterson, Spydevold, Slinning (Lund), Borno, Hammeroe (Birkeland), Johannessen, Hestad, T. Fuglset, J. Fuglset.
Arbitru: S. Eksztajn (Polonia).

● Kampala, 4: UGANDA — SOMALIA 5-0 (2-0) A.

● Port of Spain, 10: TRINIDAD — ANTIGUA 11-1 (4-1) p.C.M.

● San Jose, 12: COSTA RICA — GUATEMALA 1-1 (1-1) A.

● Düsseldorf, 15: R.F. a GERMANIEI — ELVEȚIA 5-1 (2-0) A.
Au marcat: G. Müller, Netzer (R.F.G.), Kunzli (E). 70 000 spectatori.
 R.F.G.: Maier — Hötges, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner, Hönes, Netzer, Wimmer, Heynckes (Vogts), G. Müller, Krammers.
 Elveția: Prosperi — Ramseier, Guyot, Mundschin, Stierli, Kuhn, Odermatt, Hasler, Balmer, Müller, Jeandupeux.
Arbitru: L. van der Kroft (Olanda).

● Dublin, 15: IRLANDA — FRANȚA 2-1 (1-0) p. C.M.

Au marcat: Conroy, Treacy (I), Larqué (F). 30 000 spectatori.
 Irlanda: Kelly — McConville, Kinnear, Mulligan, Holmes, Hand, Byrne, Treacy, Giles (Campbell), Conroy.
 Franța: Carnus — Trésor, Broisart, Rostagni, Quittet, Adams, Huck, Larqué, Loubet (Molitor), Revelli, Beret.
Arbitru: Rasmussen (Danemarca).

● Cardiff, 15: TARA GALILOR — ANGLIA 0-1 (0-1) p. C.M.

Au marcat: Bell. 35 000 spectatori.

● Tara Gallor: Sprake — Hennessey, Rodrigues, England, Thomas, Phillips, Mahoney, Hockey, R. Davies, Toshack, James.
 Anglia: Clemence — Moore, Storey, McFarland, Hughes, Hunter, Bell, Ball, Keegan, Chivers, Marsh.
 Glasgow, 15: SCOTIA — DANEMARCA 2-0 (1-0) p. C.M.
Au marcat: Dalglish, Lorimer. 50 000 spectatori.
 Scotia: Harvey — Colquhoun, Brownlie, Bremner, Donachie, Buchan, Graham, Dalglish, Lorimer, Harper, Morgan.
 Danemarca: Therkildsen — Rontved, Ahlberg, Hansen, B. Jensen, Bjerre, Olsen, Christiansen, Michaelssen, H. Jensen, Le Fèvre.
Arbitru: Corver (Olanda).

● Tunis, 16: TUNISIA — ALGERIA 1-2 (1-2) A.

● Bangkok, 18: TAILANDA — SINGAPORE 4-0 (1-0) T.I.

● Bangkok, 18: COREEA DE SUD — MALAEZIA 4-1 (2-0) T.I.

● Freetown, 18: SIERRA LEONE — TANZANIA 2-2 (1-1) A.

● Belgrad, 19: IUGOSLAVIA — GRECIA 1-0 (1-0) p. C.M.
Au marcat: Acimovic. 75 000 spectatori.
 Iugoslavia: Maric — Krivokuca, Stepanovic, Pavlovic, Paunovic, Holcer, Petkovic, Vladic, Acimovic, Bajevici (Bjekovic), Gealci.
 Grecia: Christidis — Dimitriou, Angelis, Glezos, Syklos, Elefterakis, Koudas, Sarafis, Delikaris, Papaloannou (Davourlis), Kritikopoulos (Antoniadis).
Arbitru: K. Tscheneher (R.F.G.).

● Anvers, 19: BELGIA — OLANDA 0-0 p. C.M. 55 000 spectatori.
 Belgia: Piot — Heylens, Thissen, Van den Daelen, Dewalque, Dockx, van Moer (Verheyen), Martens, Semmeling, van Himst, Devrindt.
 Olanda: van Beveren — Mansveld, Suurbier, Hulshof, Krol, De Jong, Neeskens, van Hanegem, Brokamp, Cruyff, Kelzer.
Arbitru: E. K. Walker (Anglia).

● Nicosia, 19: CIPRU — BULGARIA 0-4 (0-3) p.C.M.
Au marcat: Mihailov, Bonev, Denev — 2.

● Cipru: Alkiviades — Kattos, Theodorou, Stavros, Kallis (Leonidas), Melis (Ethymides), Stefanis, Charalambus, Stylianou, Koudas, Kalfas.

● Bulgaria: Filipov — Zafirov, Stanikov, Ionotov, B. Kolev, Bonev, Kirov (Vasiliev), Bonev, Mihailov (Dimitrov), Stoiakov, Denev.
Arbitru: C. Lo Bello (Italia).

● St. John's, 19: ANTIGUA — TRINIDAD 1-2 (0-2) p.C.M.

● Agadir, 19: MAROC — SENEGAL 0-0 p.C.M.

● Bangkok, 20: MALAEZIA — TAILANDA 1-0 (1-0) T.I.

● Bangkok, 20: INDONEZIA — SINGAPORE 1-2 (1-1) T.I.

● Bangkok, 22: MALAEZIA — SINGAPORE 2-0 (1-0) T.I.

● Bangkok, 22: INDONEZIA — COREEA DE SUD 1-1 (0-0) T.I.

● Bangkok, 24: COREEA DE SUD — SINGAPORE 2-0 (1-0) T.I.

● Bangkok, 24: TAILANDA — INDONEZIA 3-0 (2-0) T.I.

● Dar es Salaam, 25: TANZANIA — ETIOPIA 1-1 (0-1) p.C.M.

● La Valetta, 25: MALTA — AUSTRIA 0-2 (0-0) p.C.M.

Au marcat: Kogelherger, Spinteri — autogol. 5 000 spectatori.
 Malta: Debono I — Chiantar, Dermanin, Spiteri, Debono II, Micaleff, Vassallo, Cockx (Briffa), Camilleri, Arpa, Xuereb.

● Austria: Stachowitsch — Sara, Schmidradner, Eigenstiller (Hof), Pumm, Hickersberger, Starek, Gallos, Kogelberger, Parits, Jara.
Arbitru: F. Francescon (Italia).

● Cairo, 25: R.A. EGIPT — SOMALIA 4-2 (2-1) p.C.Af.

● Bangkok, 26: MALAEZIA — INDONEZIA 2-0 (0-0) T.I.

● Bangkok, 26: TAILANDA — COREEA DE SUD 1-0 (1-0) T.I.

● Bangkok, 28: COREEA DE SUD — SINGAPORE 0-0 T.I.

● Bangkok, 28: MALAEZIA — TAILANDA 1-0 (1-0) T.I.

● Paramaribo, 28: SURINAM — TRINIDAD 1-2 (0-0) p.C.M.

● Port of Spain, 30: TRINIDAD — SURINAM 1-1 (0-1) p.C.M.

DECEMBRIE

● Cairo, 3: R.A. EGIPT — KENYA 1-0 p.C.Af.

● Addis Abeba, 3: ETIOPIA — TANZANIA 0-0 p.C.M.

● Tegucigalpa, 3: HONDURAS — COSTA RICA 2-1 (1-1) p.C.M.

● Guatemala City, 3: GUATEMALA — SALVADOR 1-0 (0-0) p.C.M.

● St. John's, 3: ANTIGUA — SURINAM 0-6 (0-2) p.C.M.

● Dakar, 2: SENEGAL — MAROC 1-2 (1-1) p.C.M.

Au marcat: Gomis (S), Ghazouani, Petchou (M).
 Senegal: M'Baye — A. Gueye, Diallo, M'Doup, Ba Eusebio, Gomis, Camara (Diop), Yamagor (Locote), B. Gueye, Diarra, Poulo.

● Maroc: Hazzaz — Bouiemaa, Larbi I, Abdallah, Larbi II, Zahraoui, Idriss, Petchou, Ghazouani, (Haddadi), Faras, Tazi.

● Paramaribo, 5: SURINAM — ANTIGUA 3-1 (2-1) p.C.M.

● Cairo, 8: R.A. EGIPT — TUNISIA 2-1 (1-0) p.C.M.

● San Jose, 10: COSTA RICA — HONDURAS 3-3 (1-0) p.C.M.

● Istanbul, 10: TURCIA — LUXEMBURG 3-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Osman — 2, Koksall. 30 000 spectatori.
 Turcia: Sabri — Ahmet, Ozer, Zunkay, Zekeriyi, Ziya, Mehmet, Fouat, Metin, Osman, Sevi (Koksall).

● Luxemburg: Zender — Kirsch, Flenghi, Jeitz, Da Grava, Fandel, Trierweiler, Phillip, Dussler, J. P. Hoffmann, Di Genova.

● San Salvador, 10: SALVADOR — GUATEMALA 0-1 (0-0) p.C.M.

● Port Louis, 10: MAURICIU — KENYA 1-3 (1-2) p.C.M.

● Kampala, 10: ETIOPIA — TANZANIA 3-0 (3-0) p.C.M.

● Tunis, 17: TUNISIA — R. A. EGIPT 2-0 (1-0) p.C.M.

● Nakrobi, 17: KENYA — MAURICIU 2-2 (1-1) p.C.M.

ABREVIERI: A — meci amical; p.C.M. — joc în preliminariile Campionatului mondial din 1974; T.I. — turneu internațional; p.C.Af. — preliminariile Cupei Africii.

Documentar realizat de
Mircea TUDORAN

BJEKOVICI
 (Iugoslavia)

"SPORTIVITATE" ÎN PERIMETRUL APARTEID-ULUI

UN GOL, EGAL O VIAȚĂ...

De ani de zile, vestile stranie venite dinspre stadioane și arenele de sport ale Republicii Sud Africane demască lumii civilizate anacronismul unor legi potrivite cărora victoria de pe gazon sau din piscină se mai atribuie încă în funcție de culoarea pielii. În același timp, ciudățenia unor asemenea știri a devenit adevăr tot mai frecvent, ajuns la urechea opiniei publice pe căi lătralnice, camuflate, trezind în conștiința acestora sentimente de legitimă mînie.

Că tenismanul Ashe n-a primit dreptul să evolueze pe un court din Capetown pentru că nu era alb, că ruguştil din Johannesburg — altfel, buni minutorii ai fotbalului oval — au evoluat, în Anglia sau Australia, în fața unor tribune ostentativ goale, ca semn de refuz al realităților din sportul sud african, toate acestea par evenimente de minoră importanță pe lângă știrea transmisă recent, din sudul Africii, de corespondenții agenților de presă. Vestea care nu mai pare să încapă nici măcar în curiosul calapod confecționat de autoritățile de la Pretoria se recomandă — la prima vedere — drept rodul unei fantezii bolnave: „S-A CONFIRMAT CĂ CEI 13 MEMBRI AI ECHIIPEI DE FOTBAL F.C. PORT ELISABETH SINT BANUIȚI DE MOARȚEA LUI

LULAMILE NJOKWENI, FOTBALIST ÎN VIRSTA DE 17 ANI. EI AU FOST CITATI DE JUDECĂTORUL CURȚII SUPREME SUB ÎNVINUIREA DE CRIMĂ”.

Obişnuiți să ofere cititorilor amănunte luxuriante, corespondenții de presă ataşați la Pretoria — a căror activitate sugerează un permanent joc de-a-aşa ascunsele cu autoritățile — se mărginesc de data aceasta la relatarea de mai sus, seacă, telegrafică, ei înşişi indignați pînă la tăcere de brutalitatea unei societăți ce pretinde, cîntînd fals, că trăiește sub drapelul democrației și egalității. Un singur confrate, italian, povestește pe larg ceea ce s-a întâmplat tragică, pe care o evocăm aici: la 12 octombrie 1972, în timpul ceremoniei de decernare a trofeelor fotbalistice ale anului încheiat, la New Brighton, tînărul de culoare Lulamile Njokweni a căzuț ucis de loviturile de cuțit („accotellato”) ale membrilor echipei F.C.P.E. (12 jucători plus antrenorul!), care răzburau astfel... un gol înscris de Njokweni în poarta lor, într-un meci care avusese loc cu două luni mai devreme!!

Un asemenea gest cutremurător, posibil într-o țară în care comportarea umană față de un mulțur se înscrie ca o gravă infracțiune, o asemenea acțiune co-

lectivă și — după cum reiese din ancheta penală — premeditată cu singe rece de un grup de rasiști, împătimiti în lipsa de luciditate și cinismul aparteninței, trădează o mentalitate a sportului mutilat, legi prost întocmite și prost aplicate, oferind tabloul unor realități înfrîstătoare.

Reținerea aproape generală a comentatorilor, altădată guralivi și înclinați spre speculații, refuzul lor de a analiza, cu abundență, o faptă care n-are nimic comun cu ideea sublimă de întrecere sportivă, reținerea aceasta vorbește mai mult decît cel mai violent dintre comentarii, încercînd să-i convingă pe toți oamenii de bine de ațarea că Lulamile Njokweni a plătit cu viața „îndrăzneala” de a fi marcat — el, un biet mulțur de 17 ani — un gol în poarta unei echipe de albi... Albi al căror stadion se află departe, hăt-depart, în Africa de Sud, acolo unde sportul a încetat să mai fie o întrecere pentru bărbăție și curaj, devenind adevărat instrument de pedeapsă în minile segregatiștilor, la Port Elisabeth, la capătul lumii.

La capătul cărei lumi, la capătul cărei lumi? — se simte oricine îndemnat să întrebe, stînger și nedumerit.

Doi celebri din lumea fotbalului își string mina cu veselie: Sivi și Helenio Herrera. Se pare că unele trecute neînțelegeri (de pe vremea când Sivi juca în Italia) au fost uitate și că solidaritatea de antrenor îi unește acum. Vă reamintim că Sivi definește acum funcția de director tehnic al reprezentativei Argentinei.

CUM AU SCĂPAT DE LA MOARTE DOCHERTY ȘI MACARI

Tommy Docherty, noul antrenor al lui Manchester United, sosise la Glasgow spre a-l lua pe noul său transferat, Lou Macari, socotit drept unul dintre cei mai buni centri atacanți din fotbalul scoțian. După ce contractul a fost semnat, cei doi au urcat în automobilul lui Docherty și au pornit-o spre Manchester. Era o zi cu ceață, iar autostrada era acoperită cu polei. La un viraj, automobilul a derapat, a părăsit suprafața carosabilă și — dându-se de

trei ori peste cap — a rămas proptit într-un copac. În mod cu totul miraculos și, mai cu seamă, norocos, Docherty și Macari s-au ales doar cu spaima. Ei au ieșit, după ce au rămas vreo cinci minute în automobil (nevenindu-le să creadă că sînt în treg), din carosiera de nerecunoscut, continuându-și drumul pînă la Manchester cu un automobil de ocazie. Să notăm că mașina lui Docherty era nouă-nouță, managerul lui Manchester fiind la primul drum cu ea...

ANTRENORUL ROCCO,

ACTOR DE CINEMA

În Italia se discută cu multă acribie și interes oferta pe care cunoscutul regizor de film Federico Fellini i-a făcut-o nu mai puțin celebrului antrenor al lui A.C. Milan — Nereo Rocco, de a juca rolul principal într-un film al său. Se pare că Rocco nu va da curs invitației. Rolul propus de Fellini este acela al unui

zidar, care trece printr-o mulțime de întâmplări cu familia lui. Apropo de propunerea lui Fellini. Adversarii lui Rocco n-au scăpat ocazia de a lansa o răutate: „E firește, spun ei, Rocco este un actor înăscut. Priviți numai ce face pe banca din marginea terenului...”

O COMPETIȚIE CU 420 ECHIBE ȘI 1007 JOCURI

O interesantă competiție, pentru cei mai tineri fotbaliști, are loc anual în Norvegia: un turneu internațional pe diverse grupe de vîrstă. Competiția este dotată cu Cupa Norvegiei și organizarea ei revine clubului Baekkelaget Sportsklubb din Oslo, bucurîndu-se însă de sprijinul federației norvegiene și al districtului Oslo.

La ediția de anul trecut, desfășurată la Oslo, au luat parte 420 de echipe din Austria, Danemarca, Finlanda, Islanda, Suedia, R.F. a Germaniei și, bineînțeles, din Norvegia. Cele 1007 meciuri (!), de durată corespunzătoare grupelor de vîrstă (patru la număr: sub 12, 14, 16 și 18 ani) s-au disputat într-un complex sportiv cuprinzînd 18 terenuri, iar finalele pe stadionul olimpic Bislett din Oslo. Participanții (peste 6000 !) au fost găzduiți în căminele a 12 școli. La unul din ele, sala de festivități a fost transformată în cinematograful

și aici au fost prezentate filmele campionatelor mondiale din 1966 și 1970.

Echipele învingătoare și cele clasate pe locurile 2-3 au primit medaliile Cupei.

În fotografie: jucătorii echipei Gentofte, cîștigătoare a grupei sub 12 ani, își manifestă bucuria pentru victorie.

● Stirea se confirmă: Jimmy Hagan, antrenorul englez aflat actualmente la conducerea echipei Benfica, cu care nu a cunoscut înfrîngerea în campionat, nu va mai rămîne la clubul din Lisabona după terminarea sezonului. Benfica este în continuare în tratative cu Hagedkuti, cunoscutul

fost internațional maghiar, spre a semna un contract pe doi ani. ● De pe acum, federația vest-germană a anunțat că, avînd în vedere disputarea turneului final al C.M. 1974, viitorul campionat va fi programat după alte date: astfel, competiția va începe la 11 august, va fi în-

treruptă între 8 decembrie și 5 ianuarie, și se va încheia la 18 mai. ● Cunoscutii jucători belgieni Van Himst și Van Moer pronosticează victoria lui Racing White în actualul campionat în care conduce, destul de autoritar, F. C. Bruges.

extern MAGAZIN extern

DIN FOTOGRAFIILE ANULUI 1972

Într-o serie de țări europene se organizează anual concursuri de fotografii sportive din rîndurile cărora sînt premiate cele mai frumoase, cele mai expresive și ingenioase. Firește că fotbalul constituie una din principalele surse pentru fotoreporteri. Vă prezentăm asemenea fotografii premiate.

CIND TE NUMEȘTI GERD MULLER...

...sau cum înțeleg unii jucători marcajul strict. Scena, surprinsă (imaginea din stînga) s-a petrecut în cursul meciului R.F.G. — Anglia (0—0) din campionatul Europei. Un jucător englez, Storey, a primit consemnul să-l marcheze pe Müller. Și iată cum și-a dus la îndeplinire sarcina Storey. Cele trei secvențe sînt clare. Văzînd că mingea se îndreaptă spre Müller, care se afla liber, Storey l-a ajuns din urmă, cu mina dreaptă l-a apucat de gît și cu stînga a boxat mingea! Arbitrul n-a sancționat nici una din infracțiuni. Probabil că a fost singurul care nu l-a văzut. (fotografiile au primit premiul 2 la concursul revistei „Kicker”).

„CLEȘTELE” FUNDAȘULUI

O altă fotografie distinsă cu un premiu 2. De data aceasta, ea prezintă o fază inedită din campionatul Cehoslovaciei, mai precis din meciul Dukla Praga — Zilina, și este opera unui finiar fotoreporter. Fundașul Rusnak (Zilina) a găsit o rezolvare, firește neregulamentară, într-o fază critică la poarta echipei sale: i-a sărit în spatele lui Gajdušek (Dukla), prinzîndu-l, ca într-un clește, cu ambele picioare!

ARSENAL ÎN R.P. CHINEZĂ

Ambasadorul Republicii Populare Chineze la Londra, Sung-Chi-Kung, a transmis clubului Arsenal invitația de a juca mai multe partide la Pekin și Șanghai. Conducerea clubului londonez a primit cu satisfacție invitația și urmează să se stabilească, acum, amănunțele de organizare ale turneului la care ar urma să fie prezent și un reprezentant al federației din Londra.

CLUBUL 200

Iubitorii fotbalului din Bulgaria urmăresc cu mare interes cursa celor din „clubul 200”, cum sînt numiți jucătorii care au marcat acest număr de goluri. I-au depășit, sau au ajuns foarte aproape de o performanță deosebită cum este aceasta. Există un concurent de mare viteză, care a reușit să pună o distanță respectabilă între el și următorii lui. E vorba de Jekov, care a înscris pînă acum 202 goluri! Pe listă figurează în poziția a doua, Asparuhov cu 197 goluri, apoi Kotkov cu 191, Iakimov cu 181, Dermendjiev cu 180, Diev cu 175 și Iordanov cu 157.

Regretatul Asparuhov și Kotkov au dispărut în plină activitate și nu sînt puțini cei care consideră că ei ar fi avut posibilitatea să se apropie de performanța lui Jekov. Diev, Iakimov și Iordanov au abandonat sau sînt pe punctul să abandoneze activitatea. Așa că singurii concurenți rămași în cursă sînt Dermendjiev și, unul de care nu am amintit mai sus, Bonev, care are la activ 136 de goluri, dar se afla într-o formă excelentă și în fruntea actualilor goigeteri ai fotbalului bulgar.

● După mai multe luni de convalescență, Amarildo și-a făcut apariția în formația braziliană Vasco da Gama (se știe că el s-a reîntors la începutul lui septembrie trecut în țara sa de bascină); dar cunoscutul internațional s-a comportat foarte slab, astfel că la pauză a fost înlocuit.

● Johann Cruyff a fost invitat să participe la festivitatea decernării titlului de cel mai bun jucător belgian pe 1972 portarului lui Standard Liege, Christian Piot; dar, fiind reținut de obligațiile sale la Ajax, celebrul internațional olandez a imprimat felicitările sale pe o bandă de magnetofon și i-a trimis la Liege. Astfel că a fost — într-un fel — prezent la festivitate...

● Internaționalul italian Fogli a ajuns la al 450-lea joc în campionat (403 în Divizia A, 47 în Divizia B). El mai vrea să joace și, din acest motiv, a respins propunerea fostului său club, Bologna, de a antrena formația de juniori.

● Jocurile Boliviene, incluzînd și un turneu de fotbal și ajunse la

a VII-a lor ediție, se vor desfășura anul acesta la Panama-City de la 17 februarie la 3 martie.

a doua rîmănată a lunii februarie.

● Pentru prima dată, anul acesta va fi organizat în R. F. a Germaniei un campionat pentru elevi avînd maximum 14 ani. Prima fază a campionatului se va disputa pe grupe de „landuri”, iar echipele cîștigătoare se vor califica pentru turneul final (în septembrie).

● Președintele FIFA, sir Stanley Rous a fost invitat și a și asistat la un curs de antrenament pentru jucători de 16 ani, organizat la Halunstad, în Suedia.

● Cupa Asiei pentru reprezentativele de juniori va avea loc în organizarea federației de fotbal din Iran, în

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONICEL

ASTĂ-SEARĂ, AL DOILEA TEST:

MECIUL CU ESPANOL BARCELONA

BARCELONA 12 (prin telefon de la trimisul nostru special).

Pentru Nîmes, prezența lotului reprezentativ de fotbal al României a fost o veritabilă sărbătoare sportivă. Mai întâi pentru că pentru prima oară evoluia în acest oraș o echipă națională; apoi, pentru că — grație lui Pircălab și Voinea — fotbalul nostru este destul de bine cunoscut și privit cu interes; și — în fine — pentru că meciul de miercuri trecută a oferit un joc mai mult decât agreabil.

Dacă pentru noi rezultatul de 0-1 nu a fost de natură să ne afecteze, fiind vorba de un joc de pregătire și, mai ales, primul de acest gen, pentru echipa lui Firoud acest rezultat a însemnat enorm, gazdele noastre fiind deosebit de încinate și considerînd că această victorie este de natură să le dea un plus de optimism în efortul de a se înscrie printre cei mai autorizați candidați la titlul de campioni ai Franței.

Șederea noastră în orașul francez a fost plăcută și, în același timp, folositoare din punct de vedere al scopului urmărit. Plăcută pentru că Nîmes, oraș sudic, cu oameni volubili, prietenoși, apropiati de noi ca temperament, ne-a întâmpinat cu o veritabilă vreme de primăvară și ne-a oferit ocazia de a vizita numeroase vestigii ale antichității latine.

Acest oraș de 140.000 de locuitori, situat la 40 km de mare, are o așezare armonioasă, întinzîndu-se la poalele unor coline pe care cresc măslini și pini, străzile sale sînt umbrite de platani uriași, clima sa este dulce, fără mari oscilații (maximum 8°) între iarnă și vară. Singurele zile mai reci sînt cele în care suflă Mistralul (vîntul care bate pe valea Ronului); dar dacă în această perioadă a anului, el îi obligă pe locuitorii orașului să poarte pardesie, în timpul verii, în schimb, suflul său este binevenit, Mistralul acționînd ca o imensă instalație naturală de aer condiționat. Cîi despre arhitectura orașului, ea este plăcută, variată. Alături de clădiri în stilul regiunii, înfilnești rămășițe ale epocii romane ca Arena (un amfiteatru de genul Colosseumului din Roma), datînd din sec. I, Turnul Magne (cel mai vechi monument din Franța, clădit în anul 120 î.e.n.), Templul Dianei, Poarta lui August și altele care au contribuit ca Nîmes să poarte denumirea de „Roma franceză”. Șederea noastră aici a fost plăcută nu numai din acest punct de vedere, ci și pentru că, pe

baza cunoscutii expresii franceze „les amis de mes amis sont mes amis”, toți jucătorii lui Olympique l-am socotit pe prietenii lui Pircălab ca prieteni ai lor și s-au comportat în consecință. Adversarii loiali pe teren, Mezy, Adams, Vergnes, Auge, Sanlaville și ceilalți l-au înconjurat tot timpul cu prietenie pe jucătorii români, fiecare din ei au ținut să schimbe tricoul cu adversarul direct și cu toții și-au exprimat dorința de a le cunoaște țara, de a veni să joace în România.

PRIMELE CONSTATĂRI
DUPĂ NÎMES

După aspect tehnic, acest prim meci al turneului ne-a prilejuit constatarea că lotul român are o bună pregătire fizică generală, că jucătorii s-au angajat fără menajament la efort și că ei încep să se adapteze cerințelor jocului ofensiv, pe care-l consideră necesar pentru atingerea obiectivelor de performanță ale anului. Valentin Stănescu a constatat însă slăbiciuni în apărare, lipsă de inițiativă la atacanți, tendința de sustragere de la răspunderea șutului în fazele de finalizare.

Am plecat din Nîmes, purtîndu-i frumoase amintiri, și ne-am îndreptat spre cea de a doua escală a turneului — Barcelona. Aici ne aflăm de vineri seară.

DE VINERI,
DASPEȚII BARCELONEI

Acest oraș trăiește o mare euforie fotbalistică, mai ales după etapa de campionat de duminică, în urma căreia cele două echipe ale sale ocupă primele două locuri în clasament. Pe lider, C.F. Barcelona, l-am văzut pe stadionul său învingînd cu 2-0 pe Betis din Sevilla, într-o ambianță comparabilă cu cea sud-americană, cu galerii care nu tac nici o clipă, înarmate cu sute de planșarde și sirene. Știți cîți spectatori au asistat la această întâlnire între prima clasată și o formație de pe locul 13? De necrezut, poate, dar în tribunele stadionului — unul dintre cele mai frumoase din Europa — 80.000 de spectatori au aplaudat golurile lui Gallego și Asensio care au fixat scorul de 2-0 pentru gazde.

De altfel, în aceeași etapă, la

FORMAȚIA CE VA FI ALINIATĂ LA ora 21,45, ora BUCUREȘTIULUI:

SĂTMĂREANU, RĂDUCANU
DUMITRU, SAMEȘ
TROIE, DOBRIN,
DUMITRACHE,
DINU, HAJNAL —
BELDEANU
IORDANESCU

SE ÎNCEARCA

O NOUĂ FORMULĂ

Madrid, pe stadionul lui Atletico, 60.000 de oameni (capacitatea totală) au asistat la Real-Atletico, derby-ul Capitalei (2-1 pentru foștii adversari a lui F.C. Argeș), iar la Las Palmas, 30.000 de oameni au văzut simbătă meciul echipei locale cu viitorul nostru adversar de miercuri seară, Espanol din Barcelona. După cum se știe, catalanii au învins cu 2-0 (ambele goluri au fost înscrise de atacantul central De Diego) și au trecut pe locul secund. În acest

HAJNAL

fel, C.F. Barcelona și Espanol se află în frunte cu 31 și, respectiv, 28 de puncte, urmate de cele două echipe madrilenne, Real și Atletico, ambele cu cîte 27 de puncte. Dat fiind acest succes al fotbalului din Barcelona, care vede posibilă o netă victorie finală a sa în fața echipelor din Capitală, cu care se află într-o veche și ascuțită rivalitate, se contează pe prezența unui mare număr de spectatori la meciul nostru de miercuri seară. Să notăm că partida cu formația antrenată de fostul internațional Santamaria este programată la ora 20,45 (21,45 ora Bucureștiului) și se dispută cu ocazia aniversării a 50 de ani de la inaugurarea stadionului din Sarrià al clubului R.C.D. Espanol.

Radu URZICEANU

SPANIA

Burgos — Coruna 0-1, Saragoza — Valencia 0-1, Granada — Oviedo 4-0, C.F. Barcelona — Betis Sevilla 2-0, Atletico Madrid — Real Madrid 1-2, Las Palmas — Espanol Barcelona 0-2, Castellon — San Sebastian 3-0, Celta Vigo — Malaga 1-0, Gijon — Atletico Bilbao 2-0.

1. C. F. BARCELONA	21 27-10 31
2. Espanol	21 32-17 28
3. Real Madrid	21 29-15 27
4. Atletico Madrid	21 27-17 27
5. Malaga	21 26-15 24
6. San Sebastian	21 28-29 23
7. Valencia	21 24-20 21
8. Saragoza	21 21-21 21
9. Granada	21 17-18 21
10. Atletico Bilbao	21 25-26 20
11. Castellon	21 22-25 20
12. Gijon	21 20-21 18
13. Betis	21 27-21 17
14. Las Palmas	21 23-32 17
15. Coruna	21 13-29 17
16. Celta	21 15-23 16
17. Oviedo	21 19-30 16
18. Burgos	21 21-37 16

FRANȚA

Nancy — Sochaux 4-2, Nantes — Valenciennes 1-0, Rennes — Marseille 2-3, Strasbourg — Angers 0-0, Nice — St. Etienne 1-1, Nîmes — Red Star 1-1, Sedan — Ajaccio 5-0, Lyon — Metz 3-0, Bastia — Reims 1-1, F. C. Paris — Bordeaux 4-3.

1. NICE	23 51-24 35
2. Nantes	23 38-21 32
3. Nîmes	23 30-20 30
4. Marseille	23 42-22 29
5. St. Etienne	23 40-29 27
6. Nancy	23 35-29 26
7. Lyon	23 38-37 26
8. Angers	23 32-32 25
9. Metz	23 27-34 24
10. Bastia	23 36-24 23
11. Sochaux	23 31-36 22
12. Reims	23 27-32 21
13. Strasbourg	23 28-34 21
14-15. Rennes	23 27-30 19
14-15. Bordeaux	23 33-26 19
16. Red Star	23 20-31 17
17. Sedan	23 30-46 17
18. Valenciennes	23 23-35 16
19. F. C. Paris	23 28-37 15
20. Ajaccio	23 21-48 15

ITALIA

Atalanta — Milan 1-1, Fiorentina — Verona 2-0, Internazionale — Sampdoria 0-0, Juventus — Lazio 1-0, Lanerossi — Napoli 1-0, Palermo — Cagliari 0-1, Roma — Bologna 0-1, Ternana — Torino 0-0.

1. A. C. MILAN	18 38-18 27
2. Juventus	18 24-9 27
3. Inter	18 21-10 23
4. Lazio	18 20-11 22
5. Fiorentina	18 23-16 22
6. Cagliari	18 16-13 19
7. Bologna	18 14-17 18
8. Torino	18 16-13 17
9. Roma	18 18-17 17
10-11. Verona	18 14-18 15
10-11. Napoli	18 9-13 15
12. Atalanta	18 9-18 15
13. Lanerossi	18 8-20 14
14. Sampdoria	18 7-13 13
15. Ternana	18 12-23 13
16. Palermo	18 6-22 11

ANGLIA

Liverpool — Arsenal 0-2, Leicester — Leeds United 2-0, Birmingham — Derby 2-0, Chelsea — Sheffield 4-2, Manchester United — Wolverhampton 2-1, Newcastle — Coventry 1-1, West Ham — Norwich 1-0, Southampton — Everton 0-0, Manchester City — Tottenham 3-2, West Bromwich — Crystal Palace 0-4.

1. ARSENAL	30 42-27 42
2. Liverpool	29 52-31 41
3. Leeds	28 50-29 39
4. Ipswich	28 39-28 36
5. Newcastle	29 47-38 32
6. Derby	29 36-40 32
7. West Ham	29 49-39 30
8. Manchester City	28 40-40 29
9. Southampton	29 29-30 29
10. Chelsea	28 39-37 28
11. Wolverhampton	27 40-39 28
12. Coventry	28 30-31 28
13. Tottenham	28 36-74 27
14. Everton	28 28-26 26
15. Leicester	29 34-40 25
16. Sheffield	28 31-43 24
17. Norwich	29 26-43 23
18. Manchester United	29 28-45 22
19. Crystal Palace	27 29-34 21
20. Birmingham	28 33-44 21
21. Stoke City	27 38-41 21
22. West Bromwich	27 24-41 19

R. F. G. GERMANIE

Hertha B.S.C. — Bayern München 2-3, Eintracht Frankfurt — Fortuna Düsseldorf 2-1, Borussia Moenchengladbach — F. C. Kaiserslautern 6-2, Wuppertaler S.V. — Kickers Offenbach 4-3, M.S.V. Duisburg — Hamburger S.V. 3-0, Eintracht Braunschweig — Rot Weiss Oberhausen 3-1, V.f.B. Stuttgart — Hannover 96 2-0, Schalke 04 — V.f.L. Bochum 2-0.

1. BAYERN MÜNCHEN	21 58-30 33
2. Fortuna Düsseldorf	20 43-27 28
3-4. F. C. Köln	20 43-28 26
3-4. Wuppertaler S.V.	21 37-22 26
5. M.S.V. Duisburg	21 36-25 25
6. Borussia M.-gladbach	21 51-41 25
7. V.f.B. Stuttgart	21 42-37 23
8. Kickers Offenbach	21 38-36 22
9. Eintracht Frankfurt	20 36-31 21
10. F. C. Kaiserslautern	21 32-36 20
11. V.f.L. Bochum	20 28-36 19
12. Werder Bremen	20 22-28 16
13. Schalke 04	21 29-40 16
14. Hannover 96	20 28-41 16
15. Eintracht Br.-schweig	21 20-34 16
16. Hertha B.S.C.	20 28-46 15
17. Hamburger S.V.	21 28-43 13
18. Rot Weiss Ober.	21 27-53 11

PE AGENDA
LUNII FEBRUARIE

Programul internațional din luna februarie cuprinde cîteva puncte de atracție, mai ales în preliminariile C.M. Iată o scurtă prezentare a partidelor din cadrul diferitelor competiții:

PRELIMINARIILE C. M.

14.II — Nicosia: Cipru — Irlanda de Nord (gr. VI).

Clasamentul

1. Bulgaria	2 2 0 7-0-4
2. Portugalia	2 2 0 5-0-4
3. Irlanda de Nord	1 0 0 10-3-0
4. Cipru	3 0 0 3-0-0

21.II — Madrid: Spania — Grecia (gr. VII).

Clasamentul

1-2. Iugoslavia	2 1 1 0 3-2-3
1-2. Spania	2 1 1 0 5-4-3
3. Grecia	2 0 0 2 2-4-0

25.II — Istanbul: Turcia — Italia (gr. II).

Clasamentul

1. Italia	3 1 2 0 4-0-4
2. Turcia	3 1 1 1 3-2-3
3. Luxemburg	3 1 0 2 2-7-2
4. Elveția	1 0 1 0 0-0-1

PRELIMINARIILE C.E. (tineret)

24.II — Palermo: Italia — Turcia (gr. II).

25.II — Atena: Grecia — Iugoslavia (gr. VII).

PRELIMINARIILE TURNEULUI UEFA

(juniori)

14.II — Cardiff: Tara Galilor — Franța (gr. VII).

17.II — Valencia: Spania — Portugalia (gr. V).

20.II — Bruges: Belgia — Portugalia (gr. V).

MECIURI AMICALE

14.II — Scoția — Anglia la Glasgow;

Turcia — Algeria la Smirna; R.F.G. — Argentina la München.

VEȘTI DESPRE VIITORII NOȘTRI ADVERSARI

Antrenorul Kurt Holke, care se ocupă cu pregătirea selecționatei de tineret ale R.D. Germane (sub 21 și sub 23 de ani), a alcătuit cele două loturi ce urmează să fie supuse unor stagii în vederea sezonului internațional. Acesta se anunță bogat

pentru cele două tinere formații: echipa sub 23 de ani are asigurată anul acesta un program de 10 meciuri, cea sub 21 de ani 8 jocuri. Iată lotul selecționatei sub 23 de ani, care ne interesează mai mult întrucît reprezentativa noastră va juca, anul ace-

sta, cu tinerii fotbaliști germani în preliminariile campionatului Europei (de altfel, și cealaltă formație are două amicale cu echipa corespunzătoare a R. D. Germane): Boden (Dynamo Dresden) și Creydt (Dynamo Berlin) — portari; Enge, Achtel (1. F. C. Magdeburg), Fritsche, Gröbner, Altmann (1. FC Lokomotive Leipzig), Hoppe (FC Carl Zeiss Jena) — fundași; Terletzki (Dynamo Berlin), Tyll (1. FC Magdeburg), Häfner (Dynamo Dresden), Schmidt (FC Chemie Halle) — mijlocași; Netz, Schulenberg (Dynamo Berlin), Heidler, Sachse, Richter (Dynamo Dresden).

De subliniat că toți jucătorii activează în prima ligă și că patru din ei (Tyll, Häfner, Schulenberg și Richter) sînt incluși în lotul lărgit al primei reprezentative.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● MICHELS — ÎNCĂ UN AN LA BARCELONA. C. F. Barcelona, actualul lider al campionatului spaniol, a informat că a prelungit cu încă un an contractul său cu antrenorul olandez în funcție, Rinus Michels. Acesta conduce echipa spaniolă din august 1971, după ce a plecat de la Ajax.

● BENFICA ÎN TURNEU. Echipa portugheză a evoluat în mai multe jocuri în Asia. Ultimele întâlniri au avut loc la Hong-Kong unde Eusebio și coechipierii lui au reușit trei victorii: 5-1 cu o selecționată locală, 11-0 cu o reprezentativă de tineret a orașului și 3-1 cu o combinată a cluburilor locale.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la Concursul nr. 7 din 18 februarie 1973:

1. BOLOGNA-TERNANA	1
2. CAGLIARI-INTER	1
3. LAZIO-LANEROSI	1
4. MILAN-JUVENTUS	1 x 2
5. NAPOLI-ROMA	1
6. SAMPDORIA-PALERMO	1
7. TORINO-FIORENTINA	1 x
8. VERONA-ATALANTA	1 x
9. BRINDISI-REGGINA	x
10. CATANIA-ASCOLI	1
11. CATANZARO-BARI	1 x
12. MANTOVA-COMO	x 2
13. REGGIANA-GENOA	x